

SEVGİ

DÜNYASI

EYLÜL 2016 Sayı: 573 Fiyat: 8 TL

**LÜSİD (LUCID) RÜYALAR
YARATILMIŞLARIN BÜTÜNÜ
BAĞLANTI KURULUYOR**

Aylık Kültürel ve
Siyasi Dergi

Cilt: 48 Sayı: 573 Eylül 2016

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
0535 4554223 - 0549 7220248

Yönetim Yeri:
Hayri Eğmezoğlu Sk. İkizler Ap.
No: 8 D: 32 Erenköy/İst.

Baskı:
Hedef Dijital Baskı
Taksim Cad. No: 19/A
Taksim/İstanbul

Fiyatı: 8 TL
Yıllık Abone: 90TL
Yurt Dışı: 110 TL

Gönülden Sevince
Perdeler Açılıyor 2

Dr. Refet Kayserilioğlu

İki Büyük Öncü:
Zekeriya Peyg. ve Hz. Meryem 6

Ahmet Kayserilioğlu

Kur'an ve Laiklik 12

Güngör Özyiğit

Popüler Kültür Hakkında 17

Nihal Gürsoy

Lüsid (Lucid) Yani
Berrak Rüyalarda 21

Yazan ve Derleyen: Zuhale Voigt

Yaratılmışların Bütünü 30

Seyhan Güleçyüz

Erik'in Ölümü 36

Çeviren: Nelda İnan

Bağlantı Kuruluyor
Bölüm: 1 41

(Canlı Kryon Celsesi)

Dergimizin internet sitesini

www.sevgidunyasidegisi.com, www.dostluk.org

adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

Ülkemizin, vatanımızın nasıl korunduğunun siz de farkında mısınız? Sanki bir el, bir sağ el, haksızlığa ve kötülüğe karşı ona siper olmakta. O elin himayesinde yaşanacaklar yaşanıyor, tecrübeler ediniliyor, dersler çıkarılıyor, varsa bedeller de ödeniyor; deneyim alanları kapatılmadan oluyor her şey. Ama içten ya da dıştan haddini aşmak isteyip de kendi kendimize yaptığımız yanlışları fırsat bilip bize karşı kullanacağını ve Türkiye üzerinde her oyunu oynayacağını zannedenler yanıldıklarını görüyorlar. Çünkü burada olup biteni dikkatle izleyen sabırlı insanlar yaşıyor; çünkü burada bıçak kemiğe dayandığında “yeter artık” diyen , her şeyi göze alarak korkusuzca mücadeleden çekinmeyen insanlar yaşıyor; çünkü burada iş gerçeğe vardığında din, dil, ırk ve cinsiyet ayırımını bir kenara bırakabilen, yeniliğe çabuk uyum sağlayan merhametli insanlar yaşıyor. Onların bir nedenle enkarne olduğu ve kaderini paylaştığı, topraklarında yaşamış başka medeniyetlerden feyz alıp birbirini etkilediği bu ülke, insanları böyle oldukları sürece korunacaktır elbet. Çünkü daha pek çok meziyetini dile getirebileceğimiz bu insanlar, gerçekten biraraya gelebilirlerse ışık gibi parlayarak Dünyayı iyiye doğru dönüştürebilirler. Bu potansiyele sahip bir ülke korunacaktır elbette. Kötüler boş durmayacaklardır, varlıklarının sebebi, iyiliğin daha çok ortaya çıkmasına olumsuz yönden katkı sağlamaktır. İyilik daha da belirgin bir şekilde ortaya çıkınca onların da fonksiyonları bitip yok olacaklardır. Ama iyi insanlar, kötü işler yapanların yok olmasını değil, dönüşüp iyiler arasına katılmasını dilerler. Bizler de bu dileklerde biriz. Ülkemizde sevgiyi, gerçek sevgiyi, dilimiz döndüğünce anlatmayı, yaymayı bu nedenle önemsiyoruz. Tüm insanlık ailesi, tüm kardeşler birarada hep birlikte selâmete ersin diye. Çünkü biliyoruz ki, o sağ elin sahibi aslında tüm varettilerini çok sever ve onları birbirinden ayırmaz.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

O, iyi insan olmadığı inancındaydı. Onun için kötülüklere kendini koyuvermiş, alabildiğine kötülük yaparak kendisini teskine çalışıyordu. Halbuki sükûnete kavuşma yerine, sıkıntısı daha çok artıyor, artan sıkıntısını gidermek için daha büyük kötülük yapmak istiyordu. Ona iyi olduğunu, kalben iyi bir insan olduğunu gösterip iyiliğine inandırdıktan sonra derhal sükûnet bulmuş ve ne dersem onu yapar hale gelmişti. Artık benden yalnız iyiliğin geleceğine inanmıştı.

Dr. Refet Kayseriliolu

Gönülden Sevince Perdeler Açılıyor

Hani gönlünün sevinci ve kalbindeki büyük sevgi yüzüne vurmuş, nur yüzlü, tertemiz bakışlı insanlar vardır, onlara bakınca huzur duyar gözlerindeki cazibenin peşine takılır, koşup gitmek istersiniz. İşte bir filmde vaktiyle gördüğüm bir ermiş Hintli tipi bende bu izlenimi uyandırmıştı. Uzun boylu, uzun beyaz sakallı, omuzlarına dökülmüş kır saçları ve derin ve sevgi dolu bakışlarıyla nasıl da herkesi kendine çağırıyor, çekip götürüyordu peşinden yüceliklere doğru...

Ona, her çeşit kötülüğü yapmış, çok kişiyi kandırılmış, can yakmış, gönül kırmış, herkesin "Allah'ın belâsı" dediği bir adam gelmişti. Bakışlarında bin bir şeytanlık dolaşan o kötüye karşı bile o nur yüzlü ihtiyarın nasıl bir sevgi dolu el uzatışı vardı. Kötü; şaşırılmış, irkilmiş, ezilmiş, küçülmüş ve bin bir emekle yücelttiği gururunu kırarak onun

uzattığı eli tevazu ile tutmuştu. Nur yüzlü ihtiyar şefkat dolu, hoşgörü taşan ve her şeyi affetmeye hazır konuşmalarıyla onun yüreğine su serpmiş, içindeki karanlıklara ışık tutmuştu. Zavallı cahil adam bu aydınlığın verdiği huzurla bir yandan mutlu olurken, bir yandan da kendi bilgisizliğinden utanmaya başlamıştı bile.

O, ne yanlış sanmıştı!.. Hiç kimsenin gözyaşına bakmadan, her ne pahasına olursa olsun, menfaatini sağlamanın en doğru yol olduğunu düşünmekle... Halbuki bugüne kadar tuttuğu yol kendisine hiçbir huzur ve hiçbir mutluluk vermemişti işte. İyi yapıyorum zannettikleri ona sıkıntı getirmiş, her an yakalanmanın, ele geçmenin telâsına kapılmış gidiyordu işte. Ve şimdi, evet şimdi, gerçek huzuru birazcık olsun görmüş, bu kendisine sevgi dolu nazarlarla bakan, bu nur yüzlü ihtiyarın gözlerinde bulmuştu. Ona ruhunu teslim etmek onun sevgi, şefkat ve bilgi dolu elle-

rine kendini bırakmak, onun dizinin dibine oturarak gözyaşı dökmek ağlamak, ağlamak istiyordu; gönlünü arıtmak, bütün ağırlıklardan kurtarmak için.

HER AN ATLAMAYA HAZIRDI

On sekiz yaşında bir delikanlı getirmişlerdi bana. Sevimli ve tatlı bir yüzü vardı. Fakat her an atlamaya hazır bir atmaca gibi huzursuz bir hali, sinirli el ve kol hareketleri vardı. Annesi onun yaramazlıklarını ve kötülüklerini korka korka söylemeye çalışıyordu. Fazla şikâyet ederse başına yeni belâların geleceğinden endişe ettiği belliydi. Daha rahat konuşmasını temin için delikanlıdan biraz dışarı çıkmasını rica ettim. O, hafifçe terslenerek ve istemeye istemeye çıktı. Arkasından konuşulmasına tahammül edemiyordu. Annesi onun evde yaptığı zulümleri, kendisine bıçak çektiğini, dövdüğünü, kardeşlerini devamlı işkence altında

tuttuğunu ve evdeki eşyalara verdiği zararları anlattı. Bu çocuğun böylesine zâlim olabileceğini bir türlü aklıma almadı. Çünkü bütün asabî hallerine rağmen bakışlarında zaman zaman parlayıp sönen bir iyilik ışığı vardı. Ve onu ilk görüşte sevmiştim. Annesini teskin edip meraklanmaması hususunda teminat vererek çıkarttıktan sonra delikanlıyı tekrar tedavi odasına aldım.

SEVGİ BUZLARI ERİTİYOR

O ilk andan itibaren karşısında candan bir dost ve kendisine hizmete hazır bir yardımcı görmenin emniyeti içinde yavaş yavaş açılıyor ve sıkıntılarını söylüyordu bana. Annesi onu küçüklükten beri hiç sevmemişti. Hep kötümüş, her yerde zemmetmiş, herkesin yanında küçültmüş, babasını da kışkırtıp üzerine saldırtmıştı. Onun için o, annesinden intikam almak istiyordu. Annesi onun hayatını zehir etmişti. Ona zarar

vermek, en sevdiği eşyaları kırmak, onun canını yakmak hoşuna gidiyordu. Delikanlıya acıdığımı belli etmeden sevgi ve yakınlık göstermeye çalıştım. Onun güvenini kazandıktan sonra hipnoz denemesine geçtim. Derin ve tatlı bir hipnoza girmişti. Hipnoz içinde bana olan güveni daha çok arttı. Aradığı gerçek dostu bulmanın sevinci içindeydi. Onu sevdiğim ve onun içindeki değerleri görüp kendisine de delilleriyle gösterdikçe bana daha da çok yaklaştı. O, iyi insan olmadığı inancındaydı` Onun için kötülüklere kendini koyuvermiş, alabildiğine kötülük yaparak kendisini teskine çalışıyordu. Halbuki sükûnete kavuşma yerine, sıkıntısı daha çok artıyor, artan sıkıntısını gidermek için daha büyük kötülük yapmak istiyordu. Ona iyi olduğunu, kalben iyi bir insan olduğunu gösterip iyiliğine inandırdıktan sonra derhal sükûnet bulmuş ve ne dersem onu yapar hale gelmişti. Artık benden yalnız iyiliğin geleceğine inanmıştı.

Tedaviden sonra annesini çağırdım, ona sabır göstermesi gerektiğini, hiç değilse on beş gün dişini sıkmasını ve ona sevgi göstermesini rica ettim. Anne, bu çocuğu küçüklükten itibaren sevmediğini ve ona hep hatalarını söyleyip durduğunu itiraf etti. Fakat dedi bu çocuğu küçükten itibaren baba tarafı bana düşman ettiler, onun için sevemedim. Ona her şeyin düzeleceğini garanti etmeme rağmen o, oğlu hakkındaki şikâyetlerini ve onun kötülüğünü sayıp dökmeyi bir türlü bırakmıyordu. Bir ara içimden ona kızmak geldi. Fakat derhal kendimi frenledim ve aynı sevgi ve alâkaya annesinin de muhtaç olduğunu derhal fark ettim.

Bu çeşit hastalarda, aslında yalnız hastayı değil, onun hastalığına sebep olan ortamı da düzeltmek gerekir.

Onlara sevgiyle el uzatınca onlar gönül perdelerini açmışlar dostça uzattığım eli, dostça tutmuşlardı.

HEPİMİZİN GÖNLÜ GÜL BAHÇESİDİR

Zaten, kötülük dediğimiz şeyler yanlış düşüncelerin ve yanlış inançların doğurduğu yanlış tutumlar değil midir? Hiç kimsenin özü, öz cevheri kötü değildir aslında. O, Yaratanın sevgisinden varedilmiş bir nurdur. Herkesteki öz, Yaratanın nurudur. Siz sevgi dolu bakışlarınızı tam bir hoşgörü ile onun gönlüne çevirip, gönlündeki aydınlığı meydana koyuverince süratle düzelmeye, süratle iyiliği bulmaya, iyi olmaya başlıyor. İşte bunun için insanları kurtarmak istiyorsanız, insanları gönülden seviniz. Gönülden verecekleriniz onlar için bir nur, onların yaralarına en güzel devâ, yapılacak en değerli yardımdır.

Gönüllerde gizli olan iyiliği ve sevgiyi meydana çıkarmaya karar verenlerin yapacakları işler vardır. Bu hayırlı kişiler evvelâ sevgi göstermenin kolay olmadığını, verdiği mutluluk derecesinde

fedakârlık ve sabır istediğini bilmelidirler. Sevgi gösterdiğiniz kişi belki bunu anlamayacak belki sizin iyi niyetle yapmak istediklerinizi ters mânâyâ çekecek, belki size zarar bile verecektir. Sakın "iyilik yaptım da kötülük buldum" demeyiniz. Kötülükleri önlemenin bir tek çaresi vardır, o da iyilikte devam etmektir. Pişman olarak yaptığımız iyilikten döner, ve her şeyi yarıda bırakırsanız hiçbir şeyi düzeltemezsiniz. İyiler, gerçekten iyi olduklarını karşılaştıkları kötülüklerle rağmen iyiliklerinde devam etmekle gösterebilirler ancak. İyi olanlar, gönüllerinde insan ve Allah sevgisini taşıyanlar, hayatın gerçek mânâsını bilip, büyük ilâhî gerçeklere inananlar da elbette sınanırlar ve denenirler. Onlar, gerçekten iyiler midir, gerçekten inanıyorlar ve seviyorlar mı;

bunu ancak kötülüklerle ve kötülere gösterecekleri sabır, sevgi ve fedakârlıkla ispatlayabilirler.

Verilen emekler asla boşa gitmez, ekilen tohumlar bir gün mutlaka filizlenir, dallanır budaklanır. Bilgili bir bahçıvan ektiği tohuma gerekli gayreti verir, bıkmadan, usanmadan ve ümitsizliğe düşmeden gerekli ihtimamı sabırla göstermekte devam eder. İyilik ve sevgi gösterenler de etraflarını cennet yapmak için ümitsizliğe düşmeden, sevgilerinde bir eksiltme yapmadan, iyilikten hiç ayrılmadan sabırla doğru bildikleri yoldan gitmek zorundadırlar. Öyle iyilerin her yerde ve her zaman mükâfatları büyüktür.

Gülyüzlülerden İbretler: 34

İki Büyük Öncü: Zekeriya Peygamber ve Hz. Meryem

Ahmet Kayseriliolu, Psikolog

Resim: Bakirenin Mabetle Tanışması, Tiziano Vecellio (Titian), 1534-1538

SIRA RABBİN ESAS AMACINDA

Babil sürgününden İsa'ya kadar olan 500 yılda İsrailoğulları, Perslerin ve daha sonra da Büyük İskender'in ilk adımını attığı Helen işgalcilerinin uyuğu altında önemsiz bir ülke konumunda varlıklarını sürdürmüşlerdi. Gerçi dinlerine imanlarına karışan görüşen yoktu ama muhteşem Yunan Uygarlığının kültür bombardımanına göğüs geremediklerinden kurtuluşu ancak geleneklerine, şeriatlarına sıkı

sıkıya bağlı kalmakta bulmuşlardı. Gün gelip de bunu bile yasaklamaya kalkan olursa, Makabeler'de olduğu gibi dişleriyle tırnaklarıyla kahramanca direnip zalimleri geldikleri yere postalamışlardı.

Nihayet sonun başlangıcı görünmüş İsa'dan 63 yıl önce, yıkılmalarıyla sonuçlanacak son esaretleriyle, Roma buyruğunda yaşamaya mahkum olmuşlardı. Bu uzun yüzyıllarda sanki Rableri de onları yüzüstü bırakmışçasına

hiçbir yeni peygamber de çıkmamıştı aralarında. Nihayet özledikleri yol göstericiler boy gösterdi ama Rabbin gerçek dileği hiç de onların sandığı gibi olmayacaktı asla.

Artık Rabbin gerçek amacına sıra gelmişti. Hz. İbrahimden itibaren İsrailoğulları 2000 yıldır sürekli eğitilmekteydi. Bu sürecin sonuna çok yaklaşılmıştı. Aslında bunun küçük bir örneğini geçmişte Rabbin aralarından birini Ninova'ya, Perslere gönderdiği Yunus peygamber aracılığıyla yaşamışlardı. Ama bunu pek değerlendiren olmamıştı. Şimdi ortaya konulacak plan ise bambaşkaydı.

Aralarından birinin, İsa'nın, Rab tarafından görevlendirilmesiyle artık ilâhi düzen, sadece Musevilere değil, tüm insanlığa hitap etmeye başlayacaktı. O'nun doğru yolları bir bir gözler önüne serilecek, şimdi Hıristiyanlık diye adlandırdığımız İsa'nın dini ve şeriatı bütün insanlığı kucaklayacaktı. Âlemlerin Rabbi'nin sonuna kadar sadece İsrailoğullarını eğitip durması, O'nun adaleti ve sonsuz sevgisiyle

nasil bağdaşabilirdi?.. O zamana kadar yapılanlar bütünün yararı gözetilerek ancak bir geçiş dönemi olabildi. Nitekim öyle olmuş sıra şimdi Rabbin esas amacına gelmişti.

Son 500 yılın pek çoğunu büyük devletlere bağımlı

geçiren, şekil ve merasimlere sıkıca bağlı ama Rabbin ahlâki buyruklarını sürekli ıskalayan İsrailoğulları arasında temiz bir dalga yaratılmıyordu. İsa'nın görevi bu dalgayı bir okyanusa çevirmektir. Bu büyük görevin layıkıyla başarılabilmesi için ortamın önce yeni peygamberlerle, nurlu gönül erleriyle hazırlanması gerekiyordu.

İşte Roma hâkimiyetindeki göstermelik Yahudi Devletinde, Zekeriya ve Yahya peygamberlerle Hz. Meryem'in çabaları çağdaşları Hz. İsa'nın yolunu hazırlayan çok önemli eşik taşları olmuş böylece.

Persler döneminde yaşamış nebi Zekerya ile alakalı bir bölüm var Tevrat'ta. Ama onun İncil ve Kuran'daki Zekeriya peygamberle isim benzerliğinin dışında hiçbir ilgisi yok. Zaten tarih olarak çok eskilere dayanıyor. Bu nedenle biz Zekeriya'nın yaşamını, Tevrat'tan değil İncil ve Kuran'da bildirilenlerin ışığında inceleyeceğiz.

HZ. ZEKERİYA'NIN PEYGAMBERLİK YAŞAMI

İncilde:

İçişlerine, inançlarına karışmadan ülkeleri yöneten Roma İmparatorluğunun uyruğunda yaşayan göstermelik Yahuda Devletinde, Süleyman Mabedinin en büyük din görevlisi, baş kâhini idi Hz. Zekeriya. İleri yaşlarında kendisine peygamberlik verilmişti. 4 İncil'den sadece birinde Luka'da söz edilir onun yaşamından. Kısaca şöyle:

Yahuda devletinde Romalıların başa geçirdiği Hirodes'in krallığında, Süleyman mabedinde yalnızken Zekeriya'nın yanında aniden bir melek belirir ve şunları söyler:

**** “Korkma Zekeriya!.. Çünkü duan kabul edildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak ve sen ona Yahya adını vereceksin.... O daha anasının karnında kutsal ruhla dolacaktır. İsrailoğullarından birçoğunu rableri Allah'a geri getirecektir. İlya'nın (İlyas) ruhu ve kudretiyle Rabbin önünde yürüyecektir.”**

Zekeriya ve karısı yaşlıydı, aynı zamanda karısı kısır. Meleğe bu kuşkusunu belirtince, ona hem bu müjdenin bir işareti hem de kuşkusunun bir cevabı olarak önceden neler yaşayacağını bildirdi melek:

**** “Ben Allah'ın önünde duran Cebrailim. Seninle konuşmak ve bu iyi haberi sana bildirmek için görevlendirildim. İşte dilin tutulacak ve bu şeylerin olacağı güne kadar konuşamayacaksın. Çünkü zamanı gelince gerçekleşecek olan sözlere inanmadın.”**

Mabedin dışında Zekeriyayı bekleyen halk, uzun zaman sonra başkanlarını kapıda dili tutulmuş, ancak işaretlerle onlara bir şey anlatmaya çalışan durumda görünce, içerde manevi bir olay yaşadığını anlamakta gecikmediler. Sonrası Luka'da şöyle anlatılır:

**** “Bugünlerden sonra karısı Elizabet hamile kaldı ve 5 ay süreyle saklandı. Kendi kendine şöyle diyordu "Bunu bana Rab yaptı. Üzerime göz atıp, insanlar önünde beni utandıran şeyi sona erdirmek için.””**

Luka'da olayın devamında Meryemin İsa'ya babasız olarak nasıl hamile kaldığı ve 6 ay önce Yahya'ya hamile kalan teyzesi Elizabeti ziyaretinde yaşadıklarından söz edilir. Yahya'nın doğumu ve Zekeriya'nın şükran ilâhisi de kayda geçirilerek Luka İncilinin 1. bölümü sonlandırılır. Ancak Zekeriya'nın sonraki yaşamından söz edilmez. Sadece onun

eceliyle ölmediği, öldürüldüğü kaydedilir. Hangi peygamber halkı tarafından tam anlaşılmiş ki o anlaşılın?!.. Bizim Celselerimiz'de bunun nedeni bir cümleyle şöyle özetlenir:

**** Çünkü hizmet için geldikleri hizmetin değerini bilemezler, ondan.**

Luka İncili 11/49-50'de hizmet edenlere hep böyle davranıldığı, şimdi de Musa yasası bilgilerinin yani ileri gelen bağınaz din adamlarının kışkırtmalarıyla Hz. Zekeriya'nın nasıl katledildiği şöyle nakledilir:

**** “Bu nedenle Allah'ın hikmeti şöyle demiştir: Ben onlara peygamberler ve resüller göndereceğim. Onlardan bazılarını öldürecekler, bazılarını eziyet edecekler. Öyle ki, dünya kurulduğundan beri dökülen bütün peygamberlerin kanı bu nesilden sorulabilsin. Habil'in kanından, mezbah ile mabet arasında öldürülen Zekeriya'nın kanına kadar. Vay sizlere ey yasa (fıkıh) bilgileri! Siz ki, bilgi anahtarını elinize aldınız; içeriye ne kendiniz girdiniz ne de girmek isteyenlere izin verdiniz”**

Kuran'da:

**** “Hani o Rabbine gizlice seslenmişti: "Rabbim işte karşıdayım, kemik gevşedi bende. İhtiyarlıktan başım bembeyaz oldu. San'a yakarma konusunda ise hiç bahtsız olmadım. Ben arkamdan gelecek yakınlarımdan endişe ediyorum. Karım ise kısır: O halde katından bana bir dost başışla. Hem bana mirasçı olsun hem de Yakup hanedanına mirasçı olsun. Onu, hoşnutluğunu kazanmış bir kul eyle.”**

-“Ey Zekeriya, biz sana bir oğul müjdeliyoruz. Adı Yahya, daha önce ona hiç kimseyi adaş yapmadık.”

-“Rabbim benim için oğul nasıl söz konusu

olur? Karım kısrıdır, bense yaşlılığın gerçekten en ileri basamağına ulaştım."

- "Onu yapmak benim için çok kolaydır. Nitekim daha önce de sen hiçbir şey değilken seni yaratmıştım."

- "Rabbim bana bunun bir işaretini ver."

- "İşareti, sapsağlam olduğun halde 3 gün insanlarla konuşamamandır."

Bunun üzerine Zekeriya yakarış yerinden ayrılıp, halkın karşısına geçti ve onlara işaretlerle sabah akşam Rabbinizi anın dedi. (19/3-11)

Kuran'da Âli İmran suresinde müjdelenen çocuk Yahya'nın nasıl büyük bir görevi olacağı şöyle anlatılır:

*** "Zekeriya mihrapta durmuş namaz kılariken melekler ona şöyle seslenmişlerdi:"Allah sana, Allah'tan bir kelimeyi "İsa'yı" tasdik edip doğrulayacak; efendi, nefesine hâkim ve iyilerden bir peygamber olarak Yahya'yı müjdeler." (3/39)*

Böylece Yahya'nın esas görevinin, neredeyse kendisiyle aynı yaşta olan akrabası İsa'nın peygamberliğini ve mesihliğini onaylamak olduğu bir cümle içinde vurgulanmaktadır. Vaftizci Yahya ve İsa'nın yaşamını anlatırken

bunun üzerinde çok duracağız. Aslında Yahya'nın bu görevi yüzyıllar öncesinden kutsal kitapta zaten müjdelenmişti. İlyas peygamberin reenkarnasyonla yeniden geleceğini ve İsa'yı müjdeleyeceğini İlyas'ı anlatırken şöyle dile getirmiştim: "İlyas'a (İlyas) Rabbi tarafından bir büyük peygamberlik görevi daha belirlenmişti. Ve bu Kutsal Kitapta önceden insanlara müjdelenmişti. Aradan uzun yüzyıllar geçecek, Filistin'de reenkarnasyonla İsrailoğulları arasında vaftizci Yahya olarak yeniden doğacaktı. Yapacağı en önemli iş, aynı günlerde göreve çıkacak olan Mesih İsa'nın yolunu kolaylaştırmak, onun hak bir peygamber olduğunu müjdelemektir." Bu gerçeğe Bizim Celselerimiz'de de kısaca değinilir:

*** O ne isterse olmaz ki!.. Şimdi size göre eskilerde bir gün gülyüzlülerden birini, bir gülyüzlü için, yalnız tasdike memur etmişti ya...*

İSA'NIN MERYEMDEN BABASIZ DOĞMASI

4 İncilden sadece ikisinde Matta ve Luka'da Meryem'den söz edilir. Onun mabede adanıp Zekeriya peygamber tarafından yetiştirildiğinden bahsedilmez. Bunları Kuran'dan öğreniyoruz. Şimdi önce Matta ve sonra Luka'nın ilk bölümünden Meryem'in bakire olarak İsa'ya nasıl hamile kaldığının sertivenini okuyalım:

*** İsa'nın doğuşu da şöyle oldu: Annesi Meryem, Yusuf ile nişanlı idi. Birlikte yaşamaya başlamalarından önce Meryem Kutsal Ruh'un etkisiyle hamile kaldı. Dürüst bir adam olan ve onun dillere düşmesini istemeyen eşi Yusuf, onu gizlice boşamaya karar verdi. Fakat o böyle düşünürken, Rabbin meleği rüyada ona görünüp şöyle dedi: "Davut oğlu Yusuf, Meryemi kendine karı olarak almaktan*

korkma! Çünkü onun içindeki çocuk Kutsal Ruh'tan gelmektedir. O bir erkek çocuk doğuracaktır ve sen ona İsa adını vereceksin. Çünkü o halkını günahlarından kurtaracaktır. (Mattal/18-21)

****Melek Cebrail Allah tarafından Celile'de Nasıra denilen bir şehirde Davut ailesinden Yusuf adındaki bir adama nişanlı olan bir genç kıza gönderildi. Bu genç kızın adı Meryem idi. Melek onun evine girdi ve ona: "Sevin ey Allahın lûtfuna sahip olan sen, Rab senindedir" dedi. O ise bu sözlere çok şaşırıldı. Bu selâmın ne anlama geldiğini kendi kendine soruyordu. Fakat Melek ona: "Korkma Meryem, çünkü Allah önünde inayet buldun. Hamile kalacaksın, bir oğul doğuracaksın ve ona İsa adını vereceksin. O büyük olacak ve ona Yüce Allah'ın oğlu denecek. Rab Allah ona atası Davud'un tahtını verecek. Yakub'un ailesi üzerinde ebediyen saltanat sürecek ve onun hükümranlığının hiç sonu olmayacaktır." Meryem Melek'e: "Bu nasıl olacak, çünkü ben**

The Annunciation by Carl Bloch

e r k e k b i l m e m ? " dedi. Melek ona: "Kutsal Ruh senin üzerine gelecek ve Yüce Allah'ın kudreti seni gölgesi altına alacak; bu n e d e n l e doğacak kutsal varlığa Allah'ın oğlu denecektir. İşte akrabab Elizabet de yaşlılığında

bir oğlana hamile kalmış bulunuyor. Ve kısır denilen o, 6. ayındadır. Çünkü Allah için hiçbir şey imkânsız değildir!" dedi. O zaman Meryem şöyle dedi: "İşte Rabbin hizmetkârıyım. Benim için dediğin gibi olsun!" Ve Melek ondan ayrıldı." (Luka 1/26-38)

KURAN'DA HZ. MERYEM

Kuran'da Hz. Meryemin yaşamına İncillerde olduğu gibi, Hz. İsa'ya hamile kalması serüveni anlatılarak başlanmaz. Öncelikle babası İmran ve ailesi, peygamberlerle birlikte anılarak yüceltilir. Meryem daha annesinin karnında iken, cinsiyeti bile belli değilken, annesi tarafından nasıl mabede adandığı, mabette eniştesi peygamber Zekeriya'nın eğitiminde iken orada neler yaşadığı anlatılır. Sonunda da İsrailoğullarına yüzyıllar boyunca müjdelenmiş olan kurtarıcı Mesih'in annesi olacağı önceden haber verilir.

**** "Allah; Âdem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini, İmran ailesini seçerek, birbirinden gelen soylar halinde âlemlere üstün kalmıştır... Hani İmran'ın karısı şöyle demişti: "Rabbim karnımdakini özgür bir biçimde sana adadım, onu benden kabul et. Kuşkusuz Sen, evet Sen her şeyi duyan, her şeyi bilensin." Onu doğurunca, Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bildiği halde, şöyle dedi: "Rabbim onu kız olarak doğurdum. Ve erkek kız gibi değildir. Adını Meryem koydum onun. Onu ve soyunu kovulmuş şeytandan sana sığındırıyorum." Allah onu güzel bir şekilde kabul etti ve güzel bir bitki gibi besleyip büyüttü. Onu Zekeriya'nın korumasına verdi. Zekeriya mihrapta onun yanına her girdiğinde, orada bir rızık bulur ve sorardı: "Meryem bu sana nereden?" Meryem de: "Bu Allah katındandır, çünkü Allah dilediğini hesapsızca rızıklandırır." (3/33-37)**

**** "Bir de melekler şöyle demişlerdi: "Ey Meryem. Allah seni seçti, seni tertemiz kıldı ve seni âlemlerin kadınları üzerine yüceltti. Rabbi'nin huzurunda saygıyla el bağla secdeye kapan ve rükû edenlerle birlikte rükû et." Bir de melekler şöyle demişlerdi: "Ey Meryem! Allah seni kendisinden bir kelimeyle müjdeliyor. Adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. Dünya ve ahirette yüzakıdır. Allah'a yaklaştırılanlardan dandır. Beşikte ve yetişkin çağında insanlarla konuşacaktır. Barışa ve hayra yönelik iş yapanlardandır." Meryem dedi ki: "Rabbim çocuğum nasıl olur benim? Bana hiçbir insan dokunmadı ki!" Allah cevap verdi: "Allah dilediğini işte böyle yaratır. Bir iş ve oluşa karar verdiğinde sadece ona "OL" der o hemen olur." (3/42-47)**

Kuran'da kendi adıyla Meryem sûresinde İsa'ya nasıl hamile kaldığı ve onu doğurduktan sonra neler yaşadığı şöyle anlatılır:

**** "Kitapta Meryemi de an. Hani o ailesinden ayrılıp doğu tarafında bir mekâna çekilmişti. Onlarla arasına bir perde çekmişti. Biz de Ruhumuzu ona göndermiştik de o kendisine sapsağlam bir insan şeklinde görünmüştü. Meryem demişti: "Ben senden Rahman'a sığınıyorum. Sakınan biri isen dikkatli ol!" Ruh dedi: "Ben sadece Rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir oğlan bağışlamak için buradayım." Dedi: "Benim nasıl oğlum olur, bana herhangi bir insan dokunmadı? Ben bir kahpe de değilim." Dedi: "İşte böyle! Rabbin buyurdu ki 'O benim için çok kolaydır. Böyle olması onu insanlara bir mucize ve bizden bir rahmet yapmamız içindir. Ve iş olup bitti.' Ona gebe kaldı. Ardından da onunla uzak bir mekâna çekildi." (Meryem 16-22)**

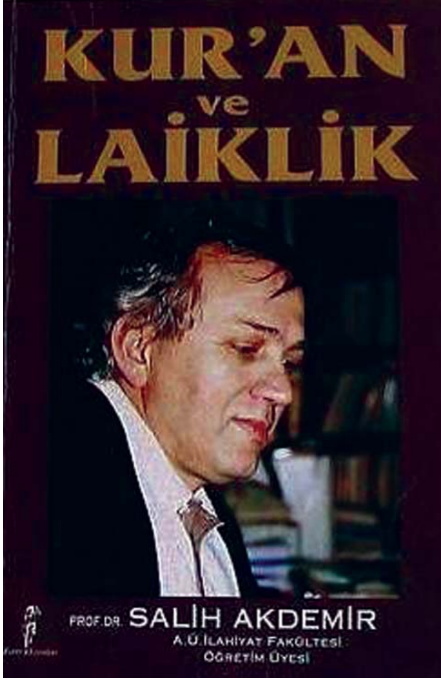
Âyette "Ve iş olup bitti" denerek aslında Meryem farkında olmasa da bu konuşma

esnasında zaten hamileliğinin gerçekleştiğini sanmaktayım.

**** "Meryem onu taşıyarak toplumuna getirdi. "Ey Meryem" dediler "utanılacak bir iş yaptın!"..... Meryem çocuğu işaret etti. Dediler: "Beşikteki bir bebekle nasıl konuşuruz?" Bebek dedi: "Ben Allah'ın kuluyum. O bana kitap verdi, beni peygamber yaptı. Beni bulunduğu her yerde kutsal ve bereketli kıldı. Yaşadığım sürece bana namazı, zekâtı önerdi. Anneme iyilik etmemi önerdi, beni zorba bir eşkiya yapmadı. Selâm bana, doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak kaldırılacağım gün!" İşte Meryem oğlu İsa budur! Hakkında kuşku ve çelişmeye düştikleri şeyin doğrusu bu sözdür. Bir oğul edinmek Allah'a asla yaraşmaz! O'nun şanı yücedir. Bir iş ve oluşa karar verdimi ona sadece "OL" der, o hemen olur." (Meryem 27-35)**

Ve son olarak Bizim Celselerimiz'den Tanrı oğlu kavramını ve Meryem'in nasıl hamile kaldığını anlatan bir kısa paragraf sunuyorum:

**** Sizi Sevgisinden Varetmiş Olan, hiçbir insanın babası değildir. Bu konuda siz, size getirdiklerimize kadar, sadece en son kitaba eğiliniz ve ona inanınız. MERYEM anasıdır şüphesiz. Ve O'nun emri ile, O'nun bir meleği aracılığı ile oluvermiştir her şey, MERYEM ile aralarında. Bunu böyle bilip, böyle inanınız. Siz bu konuda yalnız, size getirdiklerimize kadar, son kitaba eğilip inanınız.**

Kur'an ve Laiklik

Güngör Özyiğit, Psikolog

Kaynağı tanrısal olsun veya olmasın, toplumsal gelişmelere ayak uyduramayan hiçbir kurum varlığını sürdüremez. O nedenle mutlak ve değişmez hükümler içerdiklerini iddia eden dinlerin toplumsal sorunlara çözüm getiremediklerinden dolayı uygulanamaz olmalarını doğal görmek gerekir.

Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde öğretim üyesi olan Prof. Dr. Salih Akdemir'e göre, evrende en değerli varlık insandır. Her şey insan için, insanın yücelişi için. İşte o nedenle evrende en büyük cinâyet ona yönelik olmandır. Ve yine bu yüzden Yüce Yaratıcı, kutsal kıldığı insanın haksız yere öldürülmesini, bütün insanlığın öldürülmesi olarak nitelemiştir. İnsanın kutsallığı, içinde tanrısal bir tohum bulundurmasından kaynaklanmaktadır. İnsanın görevi, içindeki tanrısal kökenli gizli güçleri açığa çıkarmak, eyleme dönüştürmektir. Oysa insan özündeki

tanrısal tarafı fark edip, bu güçleri, kendisini gerçekleştirecek yerde, söz konusu güçlerini kendi dışındaki varlıklara yükler. Kendi dışındakileri güçlendirirken, kendini güçsüz hale getirir. Sonuçta kendine yabancılaşır. Başkasına yüklediği kendi gücü, ona düşman, yabancı bir güç olarak geri döner. Öylece bir türlü kendisi olamayan insan, özünden uzaklaşır ve mutsuz olur. İnsan nasıl kendisi olabilir; başka deyişle yabancılaşmaktan nasıl kurtulabilir? İşte yanıt asıl sorun budur:

Sayın Akdemir, insanın içindeki tanrısal güçlerini tanrı olmayan varlıklara yüklemesinin, yani şirk koşmasının, yedek ilâhlar edinmesinin yabancılaşmaya yol açması nedeniyle en büyük günah olduğunu belirtir.

Tanrı'ya ortak koşmanın dışında bütün günahların affedilmesi yanında, Yüce Yaratıcı'nın şirki af dışı tutmasının sebebini ise şöyle açıklar:

"Mademki, insan içinde ilâhi gücü barındıran bir varlıktır, o halde o, her ne pahasına olursa olsun, içindeki gizli güçleri sadece kendini gerçekleştirmek için kullanmalıdır. Aksi davranışlar, onu kendi olmaktan, yani insan olmaktan çıkarmaktadır. Şu halde insanın insan olarak kalması kendi olmasına, kendine yabancılaşmamasına bağlıdır. Ancak insanın insan olması, olmaya devam etmesi son derece güçtür; çünkü kendi dışındaki dünya, onu, o olmaktan engellemek için elinden geleni esirgememektedir. O öylesine güçlüdür ki, kendi olmak isteyenleri çok defa engellemektedir. Ama insan, insan olarak kalmak istiyorsa, bütün engellemelere, hayati pahasına karşı koymak durumundadır. Aksi halde insanlığını yitirir, yani ilâhi kaynak ile olan bağlantısını yitirir. O, artık kendi değil, yabancılaşmış bir toplumun ürünü olmuştur. Şu halde sorun Hamlet'in dediği gibi "Olmak ya da olmamak" sorunudur. İnsan seçimi mutlak yapmak durumundadır. Olmak, yani insan olmak isteyenler, toplumun her türlü dayatmasına rağmen yılmadan insan olmanın gereklerini her zaman yerine getireceklerdir. Buna karşılık, aldatıcı ve geçici bir takım çıkarlar karşılığında kendileri olmayı terk edenler de, içinde yaşadıkları düzenin insanlık dışı değerlerini savunmaya çalışacaklardır. İşte bu bağlamda laiklik, insan olmayı tercih edenler ile insan olmayı reddedenler arasındaki onurlu mücadelenin adıdır. Bu bakımdan bize göre, ilâhi bir mücadelenin adıdır. Buna rağmen yine de dine karşı bir hareket olarak gösterilmiştir."

Kur'an'ın indiriliş amacı da, bir bakıma, insana ilâhi ve sorumlu bir varlık olduğunun hatırlatılmasıdır. O, bu tanrısal tarafını unutmamak için, takva'ya sarılmalı, yani kötülüğün her çeşidinden sakınarak zararsızlığı öğrenmelidir. O yüzden, her zamanın hep

gündemde olması gereken en önemli sorunu, insana, ilâhi bir varlık olduğu bilincini kazandırmaktır. Buna insanı, yeniden insanlaştırmak da diyebiliriz.

Prof. Dr. Salih Akdemir'in "Kur'an ve Laiklik" kitabı, insanın insanlaşma çabasında Kur'an'la laikliğin örtüştüğü tezini savunmaktadır.

DİN VE DEVLET İLİŞKİSİ

İnsanın özgürce düşünüp inanabilmesi ve bunu özgürce dile getirebilmesi, insan olmanın olmazsa olmaz koşuludur. Bu sağlanamazsa insanlar başka türlü düşünür, başka türlü konuşur, yani ikiyüzlülüğe itilir. Öylece düşüncelerini gizleme ya da bastırma yoluna gider. Ama böyle yapmakla sorumluluktan yakayı kurtaramaz. İçindekilerin bilindiği konusunda Bakara Suresinin 284. âyeti onu uyarır:

"İçinizdekileri açıklasanız da, açıklamasanız da, yine de Allah onlardan dolayı sizi hesaba çekecektir."

Buna göre sağlıklı yol, insanların düşünce ve inançlarını özgürce dile getirecekleri toplumsal bir yapıyı oluşturmaktır. İçimiz değişirse, bu değişiklik dışı da yansır:

"Allah bir toplumun içinde bulunduğu durumu, (o toplumun fertleri) içlerini değiştirmedikçe, değiştirmez." (13 Rad 11)

Sayın Akdemir'in bu âyetle ilgili yorumu şu: "Bir toplumun içinde bulunduğu durumdan kurtulabilmesi, fertlerin sağlıklı bir ruhsal yapıya, yani yabancılaşmamış bir kişiliğe sahip olmalarına bağlıdır. Yabancılaşmadan kurtulması ise, ancak İslâm ile yani insan doğasının arındırılması ve böylece orada barışın egemen kılınmasıyla mümkündür. Bu,

insanın kendisiyle barışık, yani sağlıklı olması demektir. İşte bizim İslâm'da anladığımız da budur."

Burada sağlıklı bireylerden oluşan sağlıklı bir toplumda, düşünce ve inançların özgürce dile getirilmesi gereği açıkça ortaya çıkmaktadır. Özgürlüklerin güvenceye alındığı laik bir düzen, insanların büyük savaşım sonunda, büyük bedeller ödeyerek ulaştığı olduğu bir yönetim biçimidir.

1789 Fransız Devriminden önce, Doğu'da ve Batıda ülkeleri yönetenler, yönetme yetkisini Tanrı'dan aldıklarını ileri sürerlerdi. Kendilerini yeryüzünde Allah'ın gölgesi olarak görürlerdi. Hükümlerini yetkisini Allah'tan aldıklarından, yaptıklarından dolayı halk onlardan hesap soramazdı. Bu dönemlerin önemli özelliği de Kilise'nin, dinsel kurumların ve din adamlarının böylesi hükümdarlara destek çıkmalarıdır. Egemenliği Allah'tan aldığını söyleyen hükümdarın yasallığını sürdürebilmesi için, kilise ile iyi geçinmesi gerekir. Bu durumu kurnazca kullanan kilise, kendisi de hükümlerini paylaşır. Düşünce ve vicdan hürriyetine karşı çıkar, Kendi istediği gibi düşünüp inanmayanları aforoz eder, hattâ daha ileri gider, öldürmelerini emreder. 1573 yılında Fransa'da Saint Bartelmi katliamında, 30 bin Protestan, kadın çocuk ayrımı yapılmaksızın hunharca öldürülür. Büyük Hıristiyan felsefecisi kutsal Thomas'ın kilise öğretisini benimsemeyenlerle ilgili önerisi tüyler ürperticidir.

"İnsanın ruhuna hayat veren imanı bozmak (ifsat etmek), sadece dünyevi çıkar sağlayan sahte para basmaktan daha ağır bir suçtur. Sahte para basan kalpazanları öldürmek konusunda tereddüt etmiyoruz; öyleyse sapıkları evleviyetle (öncelikle) öldürebiliriz."

Böylesi bağınaz bir tutumun gerisinde "Mutlakçılık" anlayışı yatar. Gerçek, kurtuluş yalnız Kilisenin tekelindedir. "Papa yanılmazdır" ilkesi, sonunda onlar gibi düşünmeyenleri cezalandırmaya, engizisyonda sorgulamaya ve diri diri yakmaya kadar varmıştır.

Buna tepki olarak 1776 yılında Amerika'da, 1789'da Fransa'da gerçekleşen Devrimler sonucu, egemenliği halka veren laik devlet anlayışı ortaya çıkar. İnsan Hakları Bildirgesinde bütün insanların hür olduğu ileri sürülür. İnsanlar hakları yönünden hür ve eşit görülür. İstedığı gibi inanma konusunda serbest bırakılır. Kimse kimseyi "Benim düşündüğüm gibi düşünmeye, benim inandığıma inanmaya mecbursun" diye zorlayamaz.

İnsan Hakları Bildirgesi aklın ürünüdür. Ve tıpkı doğa yasaları gibi, herkes için yasal, zorunlu ve ebedidir. Böylece laiklik ile, ilk kez düşünce ve vicdan özgürlüğü güvenceye alınır. Toplum içinde tekdüzelik yerine çoğulculuğun egemen olması sağlanır. Laiklik, dinsizlik olarak yorumlanamaz ve uygulanamaz. Laiklik, devletin, inansın inanmasın veya neye inanırsa inansın, her dine ve inanca eşit mesafede durması, birini diğerine yeğlememesi demektir.

LAİK DEVLET

Sayın Akdemir'in iyice altını çizdiği gibi laik devlet ile birlikte iktidarın dayanağı tanrısal olmaktan çok, hak iradesine doğru kaymıştır. Hukukun temelleri de dinsel dogmalardan arındırılmış, insan aklının ürettiği kurallara dayandırılmıştır. Bu kurallar, çağdaş bilimin ışığında, toplumun gereksinmelerine göre değişebilmektedir. Çünkü insan aklına

dayanmakta ve gereksinmelere uyarlanabilmektedirler. Zira hukuk, ancak toplumsal gelişmeye ayak uydurabildiği ölçüde başarılı ve kalıcı çözümler üretebilir. Kaldı ki, din kuralları bile, iddia edildiği üzere değişmez midirler? Öyle olsaydı Tevrat'tan ve İncil'den sonra Kuran'ın gelmesine gerek kalmazdı.

Diğer yandan vahiy yoluyla gelen bilgilerin, asıl işlevinin, Allah'la insan ilişkilerini düzenleme konusunda yol gösterici olduğu göz ardı edilemez. Kur'an'ın toplumsal gelişmeler doğrultusundaki çözümleri insana bıraktığı pekâlâ ileri sürülebilir.

Kaynağı tanrısal olsun veya olmasın, toplumsal gelişmelere ayak uyduramayan hiçbir kurum varlığını sürdürmez. O nedenle mutlak ve değişmez hükümler içerdiklerini iddia eden dinlerin toplumsal sorunlara çözüm getiremediklerinden dolayı uygulanamaz olmalarını doğal görmek gerekir. Batıda Katolikliğin, Türkiye'de İslâm'ın uygulamadan kaldırılmasının ve yerlerine laikliğin konulmasının temelinde bu tarihsel ve toplumsal zorunluluk yatmaktadır.

DÜNYA DEVLETİ - DİN DEVLETİ

Dinin, özellikle Hıristiyanlığın siyasete bulaşmasında şu iki öğreti etkili olmuştur: V. yüzyılda Batı-Roma'nın çökmesiyle birlikte bazı Romalılar, bunun nedenini, atalarının dinini bırakıp da Hıristiyanlığa girmelerine bağlar. Bu yıkılıştan Hıristiyanlığın sorumlu olmadığını göstermek amacıyla Aziz Augustin 426 yılında "Tanrı Devletine Dair" isimli bir kitap yazar. Devlet felsefesini işleyen bu eser, Ortaçağ boyunca bütün Hıristiyanlığı etkisi altına almıştır. Aziz Augustin'e göre, ilk günah sonucu Âdem'in Cennetten kovulmasından beri, dünya, Tanrı

devleti ve Dünya devleti olarak üzere ikiye ayrılır. Tanrı devletinin ülkesi, inanmış, arınmış kullardan oluşur. Buna karşılık Dünya devletinin ülkesi, şeytana uymuş kişilerden kurulur. Aziz Augustin'in, bu doktrinini benimseyen kilise, kendini Tanrı devletinin temsilcisi olarak görür. Ve böylece hem dini, hem de dünyevi erki kendi bünyesinde barındırır.

İKİ KILIÇ ÖĞRETİSİ

Hıristiyanlık Konstantin zamanında Roma'nın resmi dini olana dek, Romalılar'dan çok çekmiş ilk Hıristiyanlar işkenceler görmüş, arenalarda aslanlara yem olmuştur. O yüzden Romalılar'ın baskısından kovuşturmasından korunmak için, Hıristiyanlar sözlerinde ve yazılarında siyasi bir amaç gütmediklerini vurgulamaya özen gösterirler. Ve bunu Matta İncili'ndeki şu sözlere dayandırır: **"Kayzer'in şeylerini Kayzer'e ve Allah'ın şeylerini de Allaha ödeyin"** (Matta 22/21)

Bu öğretiye göre "din işleri" ile "dünya işleri" birbirinden ayrılır, dünyevi güç, otorite, imparatora tanınırken kiliseye sadece ruhani konularda yetki verir.

Ne var ki, Konstantin zamanında, Hıristiyanlığın resmi dini olmasından sonra, durum tamamiyle değişir. Bundan böyle kilise, geçmişte olduğu gibi, Kayzer'in şeylerini Kayzer'e vermeyerek, onları da kendisi kullanmak ister. Buna bir kılıf uydurmak için de "İki Kılıç" öğretisini geliştirir. Öylece Luka İncil'ine gönderme yapar: **"Ve onlar: Ya Rab, işte burada iki kılıç, dediler. İsa onlara: Yeter, dedi"** (Luka 22/38)

Kilise, işte bu "iki kılıç" sözünü, Tanrı'nın Hıristiyanlığı korumak üzere vermiş olduğu,

biri dünyevi, diğeri ruhani olan iki güç kaynağı olarak yorumlar. Kilise, hem dünyevi, hem manevi gücü eline alarak, Papalığa ve İmparatorluğa soyunarak, bu iki otoriteyi, aynı kişide somutlar. Kendisine uymayan kralları da aforoz eder.

Kilisenin siyasi ve ruhani gücü kötüye ve kendi çıkarına kullanması üzerine, din özünden uzaklaşır. Gelişen toplumun ihtiyaçlarına karşı tık veremez. Giderek din baskı ve zulüm aracı haline dönüşür. Başta aydınlar olmak üzere, insanlar Katolik Kilisesine karşı tepkide bulunur.

Bu tepki, Fransa ve İtalya'da Rönesansa, aydınlanmaya, devrime ve sonuçta Laisizme yol açarken, Germen ülkelerinde, dinin özüne dönülmesiyle reforma, uzlaşmaya, oradan da sekülerizme ulaşır. Luther'in protestosu ile Papalık ve Katolik Kilisesinin erişilmez, eleştirilmez, insanüstü konumu yerle bir edilir. Öylece dünyevi güç, dünyevi iktidara verilir. Luther tarafından başlatılan Protestan hareketi sayesinde Almanya kendini Katolikliğin pençesinden kurtarır. İki kılıç doktrini de böylece reddedilir. Kayzer'in şeyleri yine Kayzer'e, Allah'ın şeyleri ise yine Allah'a ait olur. Böylelikle dünya, din adamları tarafından değil, dünya adamı kralar tarafından yönetilir. Din ve dünya işleri kendi çizgilerine çekilerek, devrime gerek kalmadan, dünyevileşme, yani sekülerizm gerçekleşir.

Değişmez ve statik bir din anlayışının, hızla değişen toplumların gelişen ihtiyaçlarını karşılayamadığı tarihsel bir gerçektir. Bunun somut kanıtı ise, katolikliğe dünya işlerinden el çektilerikerek, yerine laik sistemlerin geçirilmesidir.

Sayın Akdemir, yabancılaşmaya dikkati çekerek "Toplum içindeki, din de dâhil birçok kurum, taşıdıkları isimler ne kadar yüce olursa olsun, yabancılaşma kaynağı olabilir" der ve tarihsel bir gerçeği vurgular.

"Çünkü bu kurumlar, tarihin birçok döneminde açıkça görüldüğü üzere, Yaratıcı'nın kutsal ve onurlu kıldığı insanın kendine yabancılaşmasına, yani köleleşmesine yardımcı olmuşlardır. Burada çok sık karşılaşılan bir yanılgıya da dikkat çekmek istiyoruz: Allah'a inanmak, insanı Allah'a ortak koşmaktan, yani kendine yabancılaşmaktan kurtarmaz. Kur'an'ın kendisi de bu yaman gerçeği doğrular: **"Onların çoğu, ortak koşmadan Allah'a inanmazlar"** (Yusuf, 104)

Aynı gerçek çağımızın büyük psikanalizcilerinden Erich Fromm'un şu sözlerinde dile gelir:

"Fakat çoğunluk Tanrı 'ya inanmış insanların uğraşması gereken sorunlarla hiç ilgilenmez. Üretimimizle övünür, tüketimimizle de yetinmeyiz, aslında Tanrı tanımaz diye kınadığımız materyalistlere yüklediğimiz niteliklere sahip olan biz kendimiz. Tanrı ile ilişkilerimizde ciddiye alınacak tek bir yan kalmışsa o da Tanrı'yı putlaştırdığımız gerçeğini kabul etmektir. Bu put, atalarımızın yaptığı ağaçtan veya taştan bir put değilse de, sözcüklerden âyet, sure, yorum ve doktrinlerden oluşan bir puttur. Tanrı adının boş ve gereksiz yere kullanılmaması yolundaki Tanrı emrini her an çiğneyip duruyoruz."

Din, gerçekten din olmak istiyorsa, insanın özünü ve doğasını doğru bir şekilde yansıtmalı, insanın ve toplumun yükselişine katkıda bulunmalıdır.

Popüler Kültür Hakkında

Nihal Gürsoy

KÜLTÜR KAVRAMI

Kültür, belli bir toplumda yaşayan insanların dilini, dinini, bilgi birikimini, ahlâk kurallarını, manevi değerlerini, beslenme biçimini de içine alan hukuk, ekonomi, sanat, estetik, düşünce hayatının önemli bir bütünüdür.

En ilkelinden en gelişmişine kadar her toplumun kendine özgü bir kültür yapısı vardır. Kültürler, toplumun ortak alt yapısını oluştururlar. Bir toplumun tarihsel süreç içinde oluşturduğu ve kuşaktan kuşağa aktardığı, o toplumun kimliğini oluşturan ve onu diğer toplumlardan ayıran maddi ve

manevi özellikleri kullanarak meydana getirdiği bir yaşama biçimidir. Zamana ve ihtiyaçlara göre bazı değişikliklere maruz kalabilir olsa da temelinde ortak kültür vardır.

POPÜLER KÜLTÜR

En basit anlamıyla pompalanan kültürdür. Yöneten sınıfların, kültürel değerleri ve gelenekleri, egemen ideolojileri doğrultusunda, yeni bir biçim kazandırarak bağımlı bireyler oluşturmak üzere yaratıp kullandıkları kültürdür. Toplumun en alt tabakalarından en üst kesimine kadar tüm tabakalarında yer bulan standart kültürel ürünlerin toplamını ifade eder.

Kapitalizmin; eğlence, müzik, sanat, giyim-kuşam ve diğer alanlarda kendisine sürekli sermaye üreten bir sektör oluşturmaya başlamasıyla ortaya çıkmıştır. Popüler kültür, kapitalist sistemin mal üretme, pazarlama, dağıtım ve tüketim biçimlerine dayanan, tüketim için hazırlanmış ve bugün maalesef günlük yaşama egemen olan kültürdür. Kendisini topluma kabul ettirebilmek için reklam, kampanyalar, kitle iletişim araçları, medya gibi pek çok unsuru kullanır.

İçerik olarak, anlamları yok ederek, yeni haz noktaları yaratmaya ve bireyleri kendilerine bağımlı hale getirmeye yöneliktirler. Toplumların içini boşaltan ve emeğini dolaylı yollarla sömüren popüler kültür, bugün dünyamızın yaşadığı en büyük sorunlardan biri haline gelmiştir. Kendi mensuplarını sürekli tüketime teşvik ederek her bakımdan tüketmektedir.

Günümüzdeki tüketim çılgınlığının altında popüler kültür yatmaktadır. Varoluş nedenini tüketime teşvik ve tüketici kazanma mücadelesi oluşturur.

POPÜLER KÜLTÜRÜN ÖZELLİKLERİ

En başta sanal ihtiyaçlar yaratma özelliğini söyleyebiliriz. Tüketime teşvik edilen ürünler çoğu zaman tüketicinin elinde bulunan henüz kullanılır olma ve ihtiyaç giderme özelliğini yitirmemiş olan ürünlerin yerine bir yenisini tüketicinin ihtiyacı olarak sunar. Tüketicinin temel ihtiyaçlarıyla gereksiz olanlar arasındaki ayırımı yapma bilincini ortadan kaldırmayı hedefler.

Yeni ürüne farklı değerler atfederek, tüketimin dışında kalanları gündemin dışında ve değeri düşük olanı kullanmakla etiketler.

İndirimler ve kampanyalarla tüketimi körükleyerek yeni ürünün mutlaka tüketiciye ulaşmasını sağlar.

Düşünmeden tüketen, eleştirel bilincinin gelişmesine olanak tanınmayan toplumlar yaratma amacıdadır. Böylece insanlar sadece sistem için çalışırlar, zamanlarını ve emeklerini sistemin istediği doğrultuda kullanırlar. Üstelik bugün her yerde ve sıklıkla karşımıza çıkan alışveriş merkezleri toplumların yaşam biçimini değiştirerek, alışveriş etmeyi boş zamanları değerlendirme kültürü olarak sunan bir anlayışı desteklemektedir.

Arkadaşlarımızla buluşup, sohbet ederek bir şeyler yiyip içtiğiniz eğlendiğiniz, sonuçta mutlaka gereğinden çok para ve zaman harcadığınız ama günün gereklerini yerine getirdiğiniz yerler haline gelmişlerdir.

Özel bir eğitim ve görgü gerektirmeyen sıradan her insanın belli bir ücret karşılığında elde ettiği ve kendisini toplumun bir parçası olarak hissettiği kültür biçimidir. Yüksek kültürün tam tersidir. Klasik müzik, resim sanatı, şiir, dans, edebi eserler gibi daha az sayıda insanın emek ve zaman harcayarak edindiği estetik değeri kuşaklarca takdir edilmiş ve bir kültür unsuru olarak kuşaktan kuşağa aktarılmış düşünceyi ve ruhu besleyen yüksek kültürün karşıtı olan popüler kültür; herkes, özellikle geniş yığınlar tarafından kolaylıkla satın alınabilen vasat kültür ürünlerinden meydana gelen ve sanatsal değeri ya çok az ya da hiç olmayan, estetik değeri düşük, ruhsal ve düşünsel zenginliğin gelişimine katkısı olmayan kültürdür.

Amacı; eğlenmek, hoşça vakit geçirmek ve düşük bir konsantrasyon ile elde edilerek topluma katılımı sağlayan popüler kültür; aynı zamanda kişiyi kendisine yaban-

araçların başında bugün maalesef boş zamanlarımızın neredeyse tamamını işgal eden televizyon kültürü ve internet yer almaktadır.

Yaşamak için tüketen değil, tüketmek için yaşayan bir toplum yaratmak isteyen sistem, yüzlerce farklı televizyon kanalı aracılığıyla büyük bir reklam pastası oluşturmuş durumda. Medya kuruluşları da bu reklamlardan beslenir durumda.

Gazetelerin yarısı reklamlarla dolu, dergiler, sokaktaki afişler bize sürekli bir şeyler almamızı telkin ediyor.

Dünyanın pek çok ülkesinde her kesimden toplum neredeyse aynı reklamları izliyor. Öyleyse ne yapılmalı?

Kapalı bir toplum olarak yaşayamaya çağımıza göre yine medya araçları vasıtasıyla tüketiciyi bilinçlendirmeye ve standartlarına uygun yaşamaya teşvik eden bir takım programlar yapmak gerekmektedir. Toplumu bir şeyler tüketmek yerine sağlıklı düşünmeye sevk eden bu tür yayınlar toplumsal bilinç yaratmak açısından çok yararlı olacaktır.

Ayrıca tüketim aracı olan yığınla gün yaratık. Elbette bu günler sadece tüketim aracı olmanın dışında pek çok anlamlar da içeriyorlar ancak, tüketim ve israfa dair kutladığımız hiçbir gün olmaması, özellikle gelir seviyesi düşük toplumlar için bir gereklilik olarak neden gündeme alınmıyor?

Eskiden okullarda "Yerli Malı Haftası" düzenlenirdi, kendi üretimimizi desteklemek için. Şimdi de bilinçli tüketimi destekleyen haftalar düzenlenebilir. Bu hafta içinde okullarda ve medyada çeşitli etkinlikler ve konferanslar tertiplenebilir.

Eğitim kalitesi ve anlayışı yüksek standartlara çekilmeli, kendi uzmanlık ve eğitim programının yanı sıra gençlerin yaşamlarında ihtiyaç duyacakları temel bilgileri de içeren bir eğitim programı tercih edilmelidir. Sorumluluk sahibi ve donanımlı kuşaklar geleceğe yapabileceğimiz en büyük yatırımdır.

Dostluklar, sohbet içeren toplantı ve ziyaretler, çeşitli görüşleri içeren seviyeli tartışmalar bir toplumun düşünsel zenginliği için çok önemlidir. Günümüzde terk edilen bu anlayış, yerini televizyon ve internet karşısında ya da alışveriş merkezlerinde bir kargaşa içinde vakit geçirmeye bırakmıştır. Televizyon programları ve internet açısından da seçici davranmalı, gerçekten bilgilendirici, aydınlatıcı, eğitici ve sorumlulukla hareket eden yayınları tercih etmeliyiz.

Boş vakitlerimizde kaliteli kitaplar, filmler, tiyatro oyunları ve kalıcı müzikler dinleyerek, geliştirici sohbetlere katılarak elde edeceğimiz bizi ruhsal ve düşünsel olarak geliştirecek, bir süre sonra popüler kültür bize hitap etme özelliğini yitirecek, kendi bakış açımız ve tercihlerimiz doğrultusunda yaşamayı sürdüreceğiz.

Çağımızın, en önemli sorunlarından olan ve adeta bir salgın hastalık gibi kitleleri ele geçiren ve tüketen bu sorun karşısında yapılabilecekler elbette çok daha fazla. Ancak, Dünya ve Devlet politikalarının bakış açılarını kâr odaklı olmaktan çıkararak, insan odaklı olmaya ve insanı sömürü aracı ve meta gibi algılamak yanılgısından kurtularak ona gerçek değerini ve yerini vermeye başlayarak çözüme ulaşılabilir ancak.

İşte o zaman Dünya gerçekten yaşanması bir yer olacaktır.

Lüsid (Lucid) Yani Berrak Rüyalar

Yazan ve Derleyen: Zühal Voigt
Alıntılar: "A Field Guide Lucid Dreaming"

Rüya görür müsünüz? Bu soruya bir çok insan olumlu cevap verirken, bazıları da hiç rüya görmediklerini iddia ederler. Bilim adamlarının araştırmalarına göre, aslında her insan rüya görür, ancak herkes gördüklerini uyandıktan sonra hatırlamaz. Bazıları için uyku siyah bir boşluktur, uyursunuz ve uyanırsınız, o kadar. Bazıları ise geceleri, macera veya bilim kurgu filmlerine taş çıkartacak olaylar yaşarlar.

Rüyalar, insanlık tarihinin başlangıçlarından beri bizlerin ilgisini çekmiş olan en gizemli konulardan biridir. "Neden rüya görüyoruz?" sorusuna da bugüne kadar çeşitli bilim adamları cevap bulmaya çalışmıştır.

Bunlardan en önemlileri olan Sigmund Freud ve Carl Gustav Jung, "Bilinçaltı" kavramını literatüre sokmuş ve rüyaların, insanın bilinçaltından gelen sinyaller olduğunu söylemişlerdir. Rüyaları tahlil etmek suretiyle, insanların çeşitli ruhsal sorunlarına çare bulmaya çalışmışlardır.

İlkel dediğimiz kabilelerde ve birçok inanışlarda da rüyaların yeri önemlidir. Bu insanlar rüyaları, yaşamları için önemli bir yol gösterici olarak algılamışlar, birçok sorunları ve çözemedikleri olaylar için rüyalara başvurmuşlardır. Rüyaları vasıtasıyla ölmüşleriyle, atalarıyla temas kurarak onlardan yardım sağlamaya çalışmışlardır.

Şamanlar, rüyaları görevlerini yapabilmek için önemli bir yardımcı olarak kullanmışlar ve kullanmaktadırlar. Her ne kadar günümüzün akılcı dünyasında, rüyalar genelde sadece gündelik olayların ve ilgilendiğimiz konuların yansıması veya beynimizin yaşamımızdaki olaylar içinden derlediği bölük pörçük sahneler olarak anlatılsın ve algılsın da; rüyalarında kendisine önemli mesajlar verildiğine inananlar ve onları önemseyenler de çoktur. Bu yüzden de, rüya tabiri adı verilen bir alanda, sayısız kitap yazılmış, sayısız yorum yapılmış ve rüyada ne görmenin hangi anlama geldiği konusunda, binlerce öneri ortaya atılmıştır.

Bu yazımızda ne rüyaların bilimsel açıklamasıyla ilgilenecek ne de rüya tabirleri üzerinde yoğunlaşacağız. Konumuz rüyalarla ilgili bambaşka bir alan: Lüsüd yani berrak rüyalar.

Günümüzde birçok araştırmacı lüsüd yani berrak rüyalarla ilgileniyor, bu konuda birçok üniversitede deneyler yapılıyor ve kitaplar yazılıyor. Bunlardan bir tanesi Amerikalı yazar ve araştırmacılar Dylan Tuccillo, Jared Zeisel ve Thomas Peisel'in, kendi deneyim ve uzun soluklu araştırmalarından yola çıkarak yazdıkları bir kitap:

"A Field Guide to Lucid Dreaming" .
Türkçe 'ye " Berrak Rüya Kılavuzu " olarak tercüme edebiliriz.

Berrak rüya görmeye "Oneironautik" ve berrak rüya görenlere "Oneironaut" deniyor. Bu deyim Yunanca'da "Oneira" (Rüya) ve "Nautis" (Denizci) kelimelerinden meydana getirilmiş. Yani bir Oneironaut, rüya dünyasında bilinçli olarak seyahat etmeyi öğrenmiş birisi demek oluyor.

Hey, aslında bu bir rüya !

Ne demek berrak rüya görmek ? Bu sorunun cevabı çok basit : Rüya görmekte iken, birden yaşamakta olduğunuz şeyin bir rüya olduğunun farkına varmak demek. Böyle bir durum birçoklarımızın başına gelmiştir. Rüyamızın en heyecanlı yerinde veya çok sıkıntılı bir olay içindeyken, yahut da mantıken hiç olmayacak bir şey yaşarken, birden aklımızdan bir düşünce geçiverir : " Bir dakika, bu bir rüya ! " Bu tesbitten sonra yaptığımız şey de, genelde uyanıvermektir.

İşte " Berrak Rüya Kılavuzu " nun yazarları ve diğer " Oneironaut "lar, rüyada iken rüya gördüğümüzün farkına varmakla kalmıyorlar, olayı çok daha ileri boyutlara götürüyorlar. Şimdi bunları incelemeye çalışacağız. Ne zaman rüya görüyoruz? Bilim adamları uykumuzu birkaç bölüme ayırıyorlar :

1. Bölüm: Uykuya yeni girme süresi. Uykuyla uyanık olma arasındaki geçiş. Bu esnada zihnimizde, birbiriyle bağlantısız bazı resimler, ışıklar vs beliriyor. Bunlara " hypnagog " algılar deniyor. Bu süreye " Twilight " süresi veya bölgesi de deniyor. (Bu arada bu süre, yaratıcı ilhamlar ve düşüncelerin erişilebildiği çok verimli olabilecek bir süre olarak da tanımlanıyor. Örneğin Einstein'ın buluşlarında bu süreden faydalandığı söyleniyor.)

2. Bölüm: Bu sürede nabız yavaşlıyor, beden ısısı düşmeye başlıyor, derin uykuya hazırlık safhası. Uyuyoruz ama henüz derin uykuda değiliz.

3. Bölüm: Tamirat safhası. Bu sürede derin uyuyoruz. Beden kemik ve kasları onarıyor, organlarda ve dokularda gerekli tamiratları yapıyor ve bağışıklık sistemini güçlendiriyor.

Bu süreden sonra tekrar 2.ve 1.bölüme doğru yol alıyoruz. Bu işlem bir lunapark treni gibi, önce aşağı sonra tekrar yukarı doğru cereyan ediyor.

4. Bölüm: REM uykusu: Bu esnada bey-nimizin ölçülen dalgaları hemen hemen uyanık halimizdeki dalgaların aynisi. Bilim adamları sadece bu dalgalara bakarak, uyanık mı yoksa uykuda mı olduğumuzu bile söyleyemiyorlar. Bu durumu Chigago üniver-sitesinde 1950 lerde yaptığı deneylerle ilk keşfeden Eugene Aserinsky, uykunun bu safhasında, yalnızca gözbebeklerimiz, kapalı gözlerimizin ardında hareket halinde olduğundan, bu fenomene "Rapid Eye Movement Sleep" kısaca REM adını veriyor. (Seri göz bebekleri hareketi uykusu) İşte rüya gördüğümüz uyku safhası da bu safha.

İlginç olan, uyuduğumuz sürece bu safhalar arasında gidip gelmekte olduğumuz. Yani uykuya 1. ve 2. bölümle başlayıp REM safhasına geldikten sonra, gece boyunca birkaç defa tekrar başa dönüyor ve tekrar REM'e geliyoruz. Yine ilginç olan, uykumuzun başlarındaki REM safhaları beşer veya onar dakikalık olduğu halde, uykumuzun sonlarındaki iki REM safhasında, ellişer dakikaya kadar uzayan bir zaman geçirebiliyoruz. Buradan kolaylıkla çıkarabileceğimiz sonuç da şu: En uzun rüyalarımızı, uykumuzun son safhalarında, sabaha karşı görüyoruz. Ve doğal olarak en aklımızda kalan rüyalar da, bu son rüyalar oluyor.

Nasıl lüsid olurum?

Oneironaut olan insanlar, aslında berrak rüya görmenin öğrenilebileceğini ve tesadüfe bırakılmayıp, bilerek meydana getirilebileceğini söylüyorlar. Bunun için de yapılması

gereken bazı hususlar var. Bunların en başında geleni, autosuggestion yani kendi kendine telkinde bulunmak. Sık sık rüyada lüsid olduğunu düşünmek, tahayyül etmek, bunun nasıl bir duygu olduğunu düşlemek ve kısa ve öz bir telkin cümlesi kullanmak. Örneğin: "Rüyamı bilinçli yaşayacağım." Şeklinde bir cümleyi kendi kendine telkin etmek. Ama bunu yaparken zorlamamak yani kendi kendini baskı altına sokmamak. Çünkü tüm ruhsal ve zihinsel olaylarda olduğu gibi, rüyalar da zorlamayla olacak şeyler değil. Ancak insanın kendisini gevşemiş, rahatlamış hale getirmesi ve olayı doğal akışına bırakması gereğini vurguluyorlar. Bu arada kişinin isteği ve kendine yaptığı telkin önemli.

Yine önemle tavsiye edilen şeylerden biri, kişinin rüyalarıyla ilgilenmesi. Her şeyde olduğu gibi, burada da ilgilenilen, önem verilen bir konu gelişmeye ve sakladığı gizleri yavaş yavaş ortaya sermeye başlıyor. Rüyalar berrak olmasa da, görülen rüyaların devamlı ve sistematik bir şekilde kaleme dökülmesi, bir rüya defteri tutulması; kişinin konuyla doğrudan ilgilenmesi ve konuyu kendini açmaya teşvik etmesi anlamına geliyor. Bu arada, görülen rüyaların yazılmasının bir yararı da, "Traumzeichen" (Rüya işareti) denen unsurların daha iyi tanınmasına vesile oluyor.

"Rüya işareti"olarak tercüme ettiğimiz unsurlar, aslında her insanın tanıdığı, rüyalar-da hep dönüp gelen, belli aralarla sık sık görülen konular. Örneğin, sürekli biri tarafından kovalanmak, kendisini hep belli bir yerde görmek veya ikide bir hep aynı kişiyi veya evi görmek gibi, rüyalarda hep dönüp gelen konular. Rüyalarımızı yazmakla, bu hep dönüp gelen konuları tesbit edebiliyorsunuz. Bunlar size bilinçaltınızın belki de devamlı önünüze sürdüğü, dikkatinizi çekmek istediği

konular olmanın yanında; lüsid rüya görebilmek için bir giriş kapısı görevi üstlenebiliyorlar. Şöyle ki, diyelim ki bir dahaki sefere yine aynı kişi veya varlık tarafından kovalandığınızda, bilinciniz birden devreye girip size aslında rüyada olduğunuzu anımsatabiliyor.

Lüsid rüya görebilmenin en önemli anahtarlarından biri, bilincinize devamlı alıştırmayı yaptırmanız. Lüsid olabilmeyi devamlı kuvvetle tahayyül etmenizi ve bunun nasıl bir duygu olduğunu tasavvur etmeye çalışmanız gerektiğini söylemiştik. Başka yapacağımız bir şey de, ikide bir kendinize sormak: "Şu anda rüyada mıyım?" Bunu uyanık olduğunuz zamanlarda ne kadar sık yaparsanız, bilincinizin bunu rüya gördüğünüz zamana taşınması şansı da o kadar artıyor. Bunun için kendinize sık sık yaptığımız bir şeyi rehber olarak seçin. Diyelim ki gündelik yaşamınızda sık yaptığımız bir şeyi, örneğin ellerinizi yıkamayı rehber olarak alın ve her elinizi yıkadığınızda kendinize sorun: "Şu anda rüyada mıyım?" Bunu yaparken de çevrenizi, çevrenizdekileri inceleyin; bilincinizin bu alışkanlığı rüyanıza taşınması uzun sürmeyecektir.

Rüyalarımı tam olarak hatırlayamayanlar için de bir öneri var: Az önce gördüğünüz rüyayı tam çıkaramasanız da, önce işe sizde bıraktığı duyguları kaleme almakla başlayın. Bu şekilde rüyalarınızı daha iyi hatırlama safhasına geçebilirsiniz. Ayrıca burada da autosuggestion (kendi kendine telkin) işe yarıyor: "Rüyamı hatırlayacağım." Uyumadan önce yapacağımız hazırlıklar da var:

1. Uyuma kuralları koyun: Rahatlamınızı sağlayacak şeyler yapın, örneğin duş alın, okuyun, meditasyon yapın ama ne yaparsanız, her gece aynı şeyleri yapın.

- 2.** Her gece aynı saatte uyumaya çalışın.
- 3.** Yatak odanız sizin için rahat ve sakin olmalı, kendinizi bırakabileceğiniz bir yer, bir çeşit sığınacağınız olmalı.
- 4.** Uyumadan önce fazla alkol, tütün, kahve vs. gibi uyarıcı şeyler almayın.

Uyandığınızda:

- 1.** Yavaş uyanın. Hemen yataktan fırlamayın, fazla hareket etmeyin. Gördüklerinizi hatırlamaya çalışın.
- 2.** Birbirinden kopuk sahneler de olsa, onları toplayın.
- 3.** Duygularınıza dikkat edin. Duygularınızı tesbit edin.
- 4.** Hepsini yazın. (Rüya defterinizi yatağınızın başucunda, kolay ulaşacağımız bir yerde bulundurun. Rüyalarınızı, tarih ve saat ilavesiyle ve bir başlık vererek yazın. Bu daha sonraki arama ve okumanızı kolaylaştırır, daima şimdiki zamanda yazın, böyle yaparak rüyanızı tekrar yaşarsınız.)

"Rüyada mıyım, uyanık mıyım?" Gerçeklik Testi.

Rüya görürken, içinde bulunduğumuz şeyin, yaşadığımız olayların dünya realitesi olmadığını aklımıza bile getirmeyiz. Yaşadığımız şey o an bizim için, aynı dünya yaşamımızda olduğu kadar gerçektir. Ancak uyandıktan sonra, yaşadığımız şeyin bir rüya olduğunu idrak ederiz. İşte bu yüzden, bu işi bilenler, rüyada olduğumuzu, rüya içindeyken farketmemize yarayacak bazı anahtarlar veriyorlar elimize. Bunlardan biri de, "Realitaets-Check" (gerçeklik testi) denen bir yöntem. Bu yöntem aslında, daha önce sözünü ettiğimiz "Şu an rüyada mıyım?" sorusu ile ilgili. Uyanık yaşamınızda kendinize bu soruyu sormanızın ardından, bir gerçeklik testi uygulayabilirsiniz. Örneğin,

bir elinizin parmaklarını, diğer elinizin içinden geçirmeye çalışın. Veya elinizi en yakın duvardan geçirmeyi deneyin. Uyanık iseniz bu tabii ki olmayacak ama rüyada iseniz, birden bunun mümkün olduğunu göreceksiniz. Uyanık halde iken sık sık bu soruyu sorup, gerçeklik testi uygularsanız; bilinciniz bu soruyu rüya ortamına da taşıyacak ve siz rüyada bu soruyu kendinize sorup testi uyguladığınızda, rüyada olduğunuzu anlayacaksınız. Yani rüyanız o anda lüsid olacak. Gerçeklik testi olarak başka öneriler de var: Elinizdeki parmak sayısını kontrol etmek (Birden altı veya yedi parmak görebilirsiniz), zıplamak (yer çekimi olup olmadığını farketmek) burnu kapatmak (eğer hâlâ nefes alıyorsanız rüyadasınız) aynaya bakmak (aynadaki hayaliniz normal değilse rüyadasınız) herhangi bir yazıyı okumaya çalışmak (eğer aynı satırları değişmeden iki defa aynen okuyabiliyorsanız uyanıksınız).

"Aman Tanrım, ben rüyadayım!"

Diyelim ki bütün bu önerileri uyguladık ve gecelerden bir gece, rüyamızın bir yerinde birden farkına vardık: "Hopla, ben rüyadayım!" Şimdi ne yapacağız veya bu tesbitin bize ne gibi bir faydası var? Şayet bu farkındalığın hemen ardından sevinç ve heyecandan veya şaşkınlıktan hemen uyanmazsak; her şeyden önce, maddi dünyanın kanunlarının geçerli olmadığı bir ortamda, çeşitli deneyimler yaşayabilme şansını yakaladık demektir. Örneğin uçmayı deneyebiliriz. Veya hiç gitmediğimiz ve gitmeyi çok istediğimiz bir yerde olmayı deneyebiliriz. Çok uzaklarda olan veya artık yaşamda olmayan bir yakınımızı görmeyi deneyebiliriz. Yapabileceğimiz şeylere artık sınır yok. Ama tabii ki, her istediğimizi anında yapabiliriz anlamına da gelmiyor bu. Çünkü bu yepyeni

ve kendi kanunları olan ortamda hareket etmeyi öğrenmemiz ve buna alışmamız gerek öncelikle. Yani, farkındalık anından sonra olacaklar aslında her kişinin kendi inandıklarına, düşündüklerine, bir yerde de ruhsal seviyesine bağlı. Bilinçli rüya görmenin getirebileceği faydaları en azından şöyle sıralayabiliriz.

1. Yer çekiminin ve diğer maddi kanunların olmadığı bir ortamda deneyimler yaşamak.(Uçmak, şekil değiştirmek, zamanda ileri veya geri seyahat, eşyaları yerinden oynatmak veya nesnelere yeniden şekil vermek veya onları yoktan var etmek vs.)
2. Görmeyi, görüşmeyi istediğimiz kişilerle görüşme olanağı.
3. Rüyada karşılaştıklarımızla, sorunlarımızı çözebilme olanağı.
4. Gördüğümüz kabusları değiştirme ve çözme olanağı.
5. Ruhsal ve dolayısı ile fiziksel sağlığımızı iyileştirebilme olanağı.
6. Kendi yapımızı tanıma olanağı.

Rüyanın lüsid hale gelmesiyle, görülen rüyanın, tabiri caizse bir çeşit seyircisi olmaktadır. Normalde gördüğümüz rüyadaki olayları, başımıza gelenleri etkileyemeyiz, onları sadece yaşarız. Rüya bilinçli hale geldiğinde ise, artık rüyada olanlara müdahale edebilir, olayları veya kişileri ya da varlıkları değiştirebiliriz. Aynı zamanda rüya lüsid hale geldiği andan itibaren rüyada bir değişiklik olur ve sanki bir sis perdesi kalktığından, rüya çok canlı bir biçimde yaşanmaya devam eder. Şöyle bir benzetme yapabiliriz, o ana kadar sanki karşınızdaki sinema perdesinde gördüğünüz sahne, o anda sizi birden içine almıştır ve siz oynayan filmin bizzat içinde yer almaktasınız. Bu çok sevinçli bir duygudur.

Lüsid rüyada yaşanacaklar, kişiye çok bağlıdır demiştik. Bunu da şöyle izah edebiliriz: Örneğin lüsid hale gelen biri uçmak ister ama bunu bir türlü sağlayamaz, o zaman her hangi bir yardımcıya gereksinim duyabilir, örneğin uçan adamın hareketlerini taklit etmek veya bir kuş gibi kanat çırpma gibi. Bir diğeri ise, uçmayı düşündüğü anda, uçmaya başlayabilir. Yine biri, bir yere gitmek için bir trene veya uçağa biner veya bir kapıdan geçer ; bir diğeri ise gitmek istediği yeri düşündüğü anda kendisini orada bulabilir. Bunlar lüsid rüyadaki kişisel farklılıklar. Lüsid rüya gören her insan, kendi kişiliğine uyan yöntemler geliştirebilir.

Lüsid rüyanın deneyimlileri, gidebilecek yerlerde sınır olmadığını söylüyorlar. İnsanın, fezanın derinliklerinde, çeşitli gezegenlere seyahat edebileceği gibi ; artık dünyada olmayan kişilerle görüşülecek yerlere gidebilmesinin de olanak dahilinde olduğunu belirtiyorlar. Uykumuz esnasında ve rüya gördüğümüzde, aslında astral sehayatin gerçekleştiğini düşürsek, bu durum pek de olanaksız gelmez.

Rüyalar Âleminin Sakinleri

Rüyalarımızda karşılaştığımız kişileri, varlıkları; sözünü ettiğimiz kitabın yazarları bir kaç sınıfa ayırıyorlar :

1. Uyurgezerler : Bunlar genelde pek bilinçli görünmeyen, kendileriyle konuşmanın pek mümkün olmadığı, kendi yolunda giden varlıklar. Belki başka rüya görenler ? Bunları kendi haline bırakmak ve saygıyla karşılamak en iyisi.

2. Dostlar : (bilinç seviyesi normal) Bunlar kendileriyle konuşulabilen, bazen sorularımıza işe yarar cevaplar veren, kabus-

larımızda bize yardımcı olabilen varlıklar.

3. Rehberler : (bilinç seviyesi yüksek) Bunlar, varlıklarında belli bir karizma hissedilen, bizlere bilmemiz gereken mesajları veren, onların gelmesiyle rüyanın açıklığı ve dinginliği bir üst düzeye yükselen varlıklar. İlle de insan şeklinde olmaları da şart değil. Bu varlıklar, kendi ruhsal rehberlerimiz de olabilirler.

Kitabın yazarları, rüyada karşılaştığımız varlıklarla konuşmamızı ; "kimsin, konuşabilir miyiz, neden buradasın, bana söylemek istediğin bir şey var mı?" şeklinde sorular sormamızı öneriyorlar. Bu sorulara verilen cevaplarda, yaşamımız için önemli mesajlar bulunabileceğine dikkat çekiyorlar.

Yok ol kabus!

Kabusları kim tanımaz ? Ya cevapları bilmediğiniz bir sınavda terlersiniz, ya vereceğiniz bir konferansta büyük bir kalabalık karşısında konuyu bile bilmezsiniz, ya canınıza kast ettiği belli bir yaratık sizi kovalar veya bir labirent içinde kaybolur çıkış yolunu bulamazsınız, vesaire. Kabus konusu her ne ise sizi teslim almıştır, korkar, üzülür, sıkılır, içinden çıkamazsınız. Ama lüsid rüyada öyle değil. Şayet kabus içinde rüyada olduğunuzu farkederseniz, elinizde bir sürü olanak var demektir. Biri sizi kovalıyorsa uçarak elinden kaçabilirsiniz veya size eza edenin karşısına geçip bunu neden yaptığını sorabilirsiniz. O anda karşınızdaki canavarın şekil değiştirip nazikçe sorunuzun cevapladığına şahit olabilirsiniz. Belki size söylediğinde sizin için önemli bir mesaj vardır hattâ. Belki de size bu kabusu yaşatan şeyden, ruh sağlığınız ile ilgili öğreneceğiniz şeyler vardır. Veya düşüncelerinizi kullanıp onu örneğin pamuk tüylü bir tavşana dönüştüre-

bilirsiniz. Daha olmazsa, karşınızdaki canavardan daha korkunç bir şeye dönüşmeyi deneyebilirsiniz. Belki de kabus olarak başlayan rüyanın bambaşka bir şekle bürünmesini yaşayabilirsiniz. Daha da olmadı, "Ben bütün bu sıkıntıyı ne diye yaşıyorum, uyanayım gitsin" deyip kendinizi rüyanın dışına atar, yani uyanırsınız. Lüsüd rüya konusunda deneyim kazandıkça kabuslarınız da, bir araştırma ve eğlence alanı haline dönüşebilir.

İlerlemişler için Lüsüd Rüya

Lüsüd rüya görebilmek için kendi kendine telkinin (Autosuggestion) öneminden söz etmiştik. Düşüncelerimizi bu konuya yöneltmek ve tahayyül etmenin de. Ama Lüsüd rüyayı gerçekleştirebilmek için tatbik edilebilecek başka yöntemler de var : Bunlardan biri kısaca WBTB (Wake Back To Bed) denilen bir metod. (Uyan ve yatağa dön) Uykunun rüya gördüğümüz safhası olan REM kısmının sabaha karşı olan iki döneminin en uzun REM dönemi olduğunu söylemiştik. İşte deneyimli lüsüd rüyacılar, tam da bu safhayı yakalamak için bu metodu kullanıyorlar. Bu da şöyle oluyor : Gece yatmadan saatinizi 5-6 saat sonra uyanacak şekilde kuruyorsunuz. Sabaha karşı saatiniz çalıp da uyandığınızda, bedeniniz büyük çapta dinlenmiş ama zihniniz rüya görmeye hazırdır. Yatağınızdan kalkıp 20 dakika kadar sizi uyanık tutacak bir işle meşgul oluyorsunuz. Bu zaman zarfında okuyabilir, rüya defterinizi karıştırabilir, rüyada görmek istediğiniz şeyin resmini yapabilir, evin içinde kısaca yürüyüş yapabilir, bilinçaltınıza mektup yazabilirsiniz. Önemli olan bu süre zarfında beyninizin sol yani analitik tarafının uyanık kalmasıdır. Çünkü size rüya gördüğünüzü hatırlatacak olan odur. Sonra tekrar yatağınıza gidin. Tekrar uyurken yine

lüsüd rüyayı düşünün ve kendinize telkinlerinizi sürdürün. Rüyada nasıl gerçeklik testi yapacağımızı ve "rüya işaret" lerinizi tanıyacağımızı tahayyül ederek uykuya dalın.

Başka bir önerilen metod da kısaca WILD adını taşıyor. "Wake Initiated Lucid Dream". (Uyanırken başlatılan Lüsüd Rüya) Lüsüd rüya görmekte biraz deneyiminiz olmuşsa, bu yolu da deneyebilirsiniz. Burada yapılan da, beden uykuya daldığı halde, bilincin uyuymadan rüya âlemine geçirilmesi.

Yine daha önce "Twilight Zone" denen uyku ile uyanıklık arası safhadan söz etmiştik. Bu safha şamanların doğaüstü yeteneklerini faaliyete geçirdikleri, bilim ve sanat insanlarının en güçlü ilhamlarını aldıkları bir safha. İşte bu metod, bu safhada uykuya dalarken bilinci uyanık tutma esasına dayanıyor. Uykuya dalarken, bedenimiz, kendi bilinçsiz hareketlerimizden kendisini korumak için "uyku felci" denilen bir yöntem kullanıyor. Bu, REM safhasında, rüyalarımız esnasında bedenin hareket etmemesi için doğanın aldığı bir önlem. Yani uyku esnasında bedenimiz doğal bir felç haline geçiyor. (Bu arada aklınıza gelebilecek soruya cevaben: Uyurgezerlik REM safhasında meydana gelmiyor.) İşte bu bedenin hareketsiz olduğu devrede, bilinci uyanık tutarak rüya âlemine geçirmeye WILD metodu deniyor. Bu nasıl sağlanacak: Önerilen şu: Yatağa uzandığınız zaman, nefesinize konstantre olup gevsemeye çalışın. Düşüncelerinizin gelip geçmesine müsaade edin, onları takip etmeyin. Yavaş yavaş "Twilight Zone" a ulaşıyorsunuz. Zihninizden ve iç gözünüzün önünden kopuk sahneler, ışıklar veya renkler geçiyor. Bedeninizin gitgide ağırlaşıyor ve dış dünyadan gelen uyarılar soluklaşıyor. Belki bir titreşim veya vızıltı duyuyorsunuz. Bu

bedenin uyku felcine geçmekte olduğunu işaret. Zihninizden geçen resimlerden biri daha belirgin olduğunda, onu tutmaya çalışın. Size doğru gelir veya siz ona doğru gidersiniz. Sonunda o resmin içinde olursunuz. Bunu başarılırsanız bravo, rüya âlemine bilinçli olarak geçtiniz demektir. Tabii bunu yapabilmek, oldukça deneyime sahip olmaya, insanın kendi doğasına güvenmesine de bağlı.

Kitabın yazarları WILD denemesinin WB-TB ile birleştirilmesinin, çok daha berrak ve kalıcı lüsid rüyalara yol açtığını ilave ediyorlar. Yani saati kurmak, uyanmak, 20 dakika kadar uyanık kalmak ve WILD uygulamak.

Lüsid Rüya'yı Devam Ettirebilmek

Bir çok insan ara sıra lüsid rüya görüyor ama rüyada olduğunu farkettikten sonra, bu farkındalığın sisler içinde kaybolması veya kişinin hemen uyanması da çok sık görülüyor. Çok kere rüyada yaşananlara kendisini kapıtırıp o maceraya dalmak ve rüya içinde lüsid olduğunu unutmak veya lüsid duruma çok sevindiğinden o heyecanla hemen uyanmak gibi sonuçlar çıkabiliyor.

Lüsid rüyanın deneyimlileri, rüyanın uzun süre lüsid kalabilmesi için de bazı yöntemler geliştirmişler. Bunun için en önemli faktör, bir yandan lüsid rüyayı bilinçli olarak etkilerken, öte yandan rüyada olduğumuzu hiç unutmamak, yani bu dengeyi kurabilmek. Tabiri caizse, bir ayakla rüyada ama diğer ayakla uyanık bilinçte olabilmek gerek. Bunun için de lüsid olunduğunda, ilk önce bu duruma "demir atmak" tan söz ediliyor. Lüsid rüya içindeyken şu hususlara dikkat etmek gerekli:

1. Konsantrasyon. Heyecanı yatıştırmak ve sakin kalmaya çalışmak.

2. Rüya içinde görselliğin azaldığını, yani sahnelerin solduğunu veya sislenmekte olduğunu, kaybolduğunu hissederseniz, hemen kendi ekseniniz etrafında bir kaç kere dönmelisiniz. (Spinning) Nörologlara göre (Dr. LaBerge) hareket ve denge sinir sinyalleri, görsel algılama ile ilgili olduğundan, kendi eksenini etrafında dönmek, görselliği istikrarlı hale getiriyor.

3. Beş duyunuzu kullanmaya çalışın. Özellikle dokunma duyunuz önemli. Kendi parmaklarınıza tek tek dokunmak veya çevrenizdeki her hangi bir şeye, bir duvara, bir bitkiye, yere dokunmak veya ellerinizi birbirine sürtmek. Bir şeyi eline alıp ağırlığını hissetmek, bir şeyin tadına bakmak, bir şey dinlemek.

4. Kendi kendinize sesli emirler verin: "Dengede kal!" "Berraklığı arttır!" Bu davranışın ani etkisi olduğu belirtiliyor.

5. Daha ilerlemiş olanlar için, rüya içinde meditasyon yapmak öneriliyor.

Tarihte Rüyalar

Rüyanın geçmişine baktığımızda, aslında insanlığın hemen her devirde, en eskilerden beri bu konuyla ilgilendiğini görüyoruz.

Örneğin Sümerlerde, Gılgamış efsanelerinde kral, rüyalarında Tanrıça Ninsun ile istişare eder. Mısırlılarda rüya âlemi, ruhsal âlemle bağ kurulan bir ortamdır. Onlar Ba ismini verdikleri ruhun, uykuda bedenden ayrılıp seyahate çıktığına inanıyorlardı. Rüya tapınakları vardı ve oralarda Inkubation (ısmarlama rüya) yoluyla tanrısal şifa ve aydınlanma arıyorlardı. Yunan mitolojisinde de rüyaların yeri vardı. Rüyalari Zeus, Hypnos (uyku tanrısı) ve Morpheus (rüya tanrısı) un gönderdiğine inanılıyordu. Akdeniz'e dağılmış 300 kadar rüya tapınakları vardı.

Freud'tan 2000 yıl kadar önce de Eflatun, rüyaların bastırılmış arzulardan doğduğunu söylemişti. Romalılar da Yunanlılardan aldıkları şekilde, rüya tapınaklarını, ismarlama rüyaları tanıyorlardı.

Hindu'lara göre tüm evren Tanrı Vishnu'nun bir rüyasıdır. Tibet'li rahipler ise Rüya Yogasının ve Lüsüd rüyanın üstadlarıdır. Çinlilerde rüya kayıtları 4000 yıllık. İbrani-lerde, İsa'dan 400 yıl öncesinde dayanan Talmud'da rüya tabirleri ve indeksi bulunmakta. Onlar rüyalarda Tanrı'dan mesajlar aldıklarına inandılar. Amerika'nın ve Avustralya'nın yerlilerinde rüyalar bilgelik kaynağıdır, şifa, avlanma, savaş konularında rüyalara danışmak onlarda çok normaldir.

Lüsüd Rüya'nın Bilimce İspatlanması

12 Nisan 1975 de, İngiltere'de, University of Hull Psikoloji Fakültesinin uyku laboratuvarındayız. Bilim adamı Keith Hearne, karşısındaki yatakta uyumakta olan diğer bir bilimadamı Alan Worsley'in uyku parametrelerini gözlemliyor. Worsley, her uyuyan gibi, kapalı gözlerle ve derin nefeslerle uyumakta. Polysomnograf, uyku eğrilerini bir rulo kağıt üzerinde kaydetmekte. Worsley daha önce de defalarca lüsüd rüyalar görmüş birisi. Ama sorun, bunları ispatı mümkün şekilde uyanıklar dünyasına taşımakta.

Sonuçta Worsley'in uyumadan önce foto makinasını beraberinde götürmek ve çektiği resimleri geri getirmek gibi bir şansı yok. Öyle bir şey bulmalılar ki, Worsley lüsüd rüya içindeyken, dış dünya ile adeta telefonlaşabilmeli.

Bu yüzden, uzun araştırmalardan sonra iki bilim adamı belli bir şeyi denemeye karar

veriyorlar. Kısaca anlattırsak, bilindiği gibi uyku esnasında tüm bedenimiz uyku felcine tabi. Yalnızca iki organımız hariç: Birincisi diyafram: Uykuda nefes alabilmemiz için, ikincisi ise gözlerimiz. Bu durumda iki bilim adamının hipotezine göre, Worsley rüyası içinde gözbebeklerini hareket ettirirse, bu uyumakta olan bedenine aksedebilmeli. Aralarında, Worsley'in lüsüd olduğu zaman göz bebeklerini sekiz defa soldan sağa hareket ettirmesi konusunda anlaşılıyorlar. Sabah saat 08.07 de, Worsley rüyasında, rüya görmekte olduğunu fark ediyor ve anlaşmayı hatırlıyor. Gözlerini kararlaştırıldığı gibi sekiz defa soldan sağa hareket ettiriyor ve bu mesaj, uykudaki bedeninin başında beklemekte olan Hearne'e ulaşıyor. Hearne:"Bu sinyaller başka bir dünyadan geliyordu, rüya dünyasından. O kadar heyecanlıydı ki, sanki fezadan mesaj geliyor gibiydi." Worsley'in bağlı olduğu beyin aktivitesini gösteren EEG, adamın halen uykuda ama bilinçli olduğunu teyid ediyordu.

Bu çığır açan denemeden 3 yıl sonra, aynı araştırmayı Stanford üniversitesinden Dr. Stephen LaBerge, Hearne'den haberi olmadan yaptı ve aynı sonuçlara vardı. Sonuçlar daha sonra defalarca yapılan testlerle de onaylandı ve bilim dünyasına tanındı. Rüyada uyanık olmak bilimsel olarak mümkündü.

Lüsüd yani berrak rüyalar, geleceğin dünyasında, maddi ve manevi âlemin arasındaki çok verimli bir kapı olarak çok daha fazla yer edecek ve bedensel ve ruhsal şifa, bilinçaltını ve dolayısıyla tüm insanı tanıma, birey ile bütün arasındaki bağlantıları keşfetme, geleceği şekillendirme ve daha bir çok konularda yepyeni bir yaşama adım atılmasını sağlayacaktır.

Renkli rüyalar dileklerimizle.

Doğa - İnsan - Farkındalık Yaratılmışların Bütünü

*"Ve şimdi siz bulunduğunuz bütünlük içinde
o bütünlüğün varlığına şükrediniz:"*

Bizim Celselerimiz

Seyhun Güleçyüz

Gemi İle Yunan Adaları

İlk denizle ilgili anım dalgalarla yakalamaca oynamamdır. Dalgalar beni, ben de onları kovalardım. İslanmamakta artı puandı. Şimdilerde ise dalga sesi dinlemek bana çok huzur veriyor. Bu yüzden William Turner'ın deniz temelli tablolarımı çok severim. Deniz tutkum dalgalarla sınırlı değil. Bir de Robinson Crusoe'yu okuduktan sonra oralara merakım vardı. İşte bu bağlamda Yunan Adaları turları başlayınca kendimi güneşli bir Mayıs sabahında on dört katlı, çok büyük bir

Cruise gemisinin güvertesinde Kuşadası'ndan ayrılırken buldum. Sonra tüm yolcular balo salonunda toplandık ve gemiden bir yetkili bizlere bilgilendirme yaptı ve yedi dilde tekrarlardı anlattıklarını. Özetle her dilin sorumlusu bir rehber olacaktı, çünkü gemimizde yedi ayrı ülkeden yolcu vardı ve biz Türkler 38 kişiydik. Rehberimizle tanıştıktan sonra artık maceraya hazırдық. Maceranın ilk önemli kısmı, gemide kama-ramızı bulmaktı, bir sürü asansör geminin ayrı ayrı bölümlerine gidiyordu, bir o kadar da koridor vardı.

Öğleden sonra Patmos Adasına vardık. Gemimiz adanın merkezi ve Liman kasabası olan Skala'da demirledi. Ege'nin ortasında yemyeşil bir vahadaydım. Adanın yüzölçümü 36 kilometre kare. Küçük sahilleri çok girintili çıkıntılı olduğu için bağımsız minik koylar barındırıyor. Adanın mimarisi çok özgün ve her Yunan adasında karşılaşacağımız Chroa (Hora) diye adlandıracağımız eski bir şehir merkezine sahip. Patmos da, epey yüksekte ve en tepede yer alıyor. 12. y.y.dan kalma dev bir Ortodoks Kilisesi olan eski Saint John Manastırı ve onu çevreleyen ulu bir Bizans kalesinin dibine kurulan Hora yokuşlu, daracık sokakları iç içe geçmiş avlulu ve balkonlu bembeyaz evleriyle çok pitoreks bir görüntüdeydi. Otobüste dönemeçli bir yolla kasabaya giderken kekik ve çam kokuları bizi mest etti. Beyaz evlerin arasından yükselen manastır ve kale, siyah silüetiyle sahilden bakınca çok ihtişamlı gözüküyordu. Manastır blok taşlardan yapılmış ve oradan Ege Denizi'ne bakmak insanı çok etkiliyor. Dönüş yolunda Aziz Yuhanna'nın evini de ziyaret etme fikri beni çok heyecanlandırdı. Gene taş bloklardan oluşan yüz elli basamak merdivenden dağ kenarına tutunarak aşağı indik. Bir taş mağaraya geldik. Tavanı çok alçak ve içerisi karanlıktı. Gözüm karanlığa alışınca mağarada taşlar oyularak bir kerevet ve bir niş yapılmış olduğunu gördüm. Duvarlarından su damlayan bu basık mağarada inancı için gizlenerek yaşamış olan Aziz Yuhanna'ya hüznün ve saygıyla dua edip taş merdivenleri tırmandım. Güneş bütün ihtişamıyla batarken ben otobüse bindim. Yuhanna'nın yolu, Manastır ve tüm ağaçlar kırmızıya kesmişti. Sanki Yaradan: "Buralar benden sorulur" diyordu. Hora'daki taş evler Cycladic Mimariyle yapılmış, aslı beyazken kıpkırmızı olmuşlardı, bizi ve güneşi uğurladılar. Patmos

çok sakin bir ada.. Bu yüzden dünya zenginleri çok rağbet ediyorlarmış. Adada yaşam çok yavaş: "Siga, Siga". Bütün canlılar çok yavaş hareket ediyordu.. Kediler bile....

Saat 21'de gemimiz Patmos'dan ayrıldı. Akşam bizler çok şık bir salonda yedi dilde konuşarak servis yapan fraklı garsonlar eşliğinde yemeğimizi yiyip eğlence salonuna geçtik. Bir "Folie Bergere" revüsü geç saatlere kadar show yaptı. Seyahat boyunca da her gece bu showlar devam etti.

Sabah gerçek bir ortaçağ şehrine sahip ve çok iyi korunmuş Saint John şövalyelerinin yapmış olduğu bir kale ve onun surlarının içinde olan sarayı ile ünlü Rodos'a geldik. Rodos, Marmaris Bozburun Yarımadasına 18 km. mesafede ve 12 Ege Adasının en büyüğüdür.

Efsaneye göre Tanrılar dünyayı aralarında paylaşırken Güneş Tanrısı Helios denizden yükselen bir adayı fark eder ve bu adadan etkilenip Zeus'tan ister ve alır. Daha sonra Helios, Afrodit ve Poseidon'un kızları Rhodi ile evlenir ve adaya, karısına ithafen: Rodos ismini verir.

Rodos hem tarihi dokusu, hem de plajları, bir de yemyeşil kızılçam ormanlarıyla çok revaçta bir tatil adasıdır. Unesco tarafından Dünya Mirası listesine alınıp korunmaktadır. Ada'nın en ucunda limanda Rodos Şövalyelerinin yaptığı Gotik tarzı çok büyük bir kalesi vardır. O kalenin sanki devamında geride surlarla çevrili bir saray ve Lora dediğimiz eski şehir bulunur. Şehrin sokakları desenli küçük taşlarla döşenmiş ve ünlüdür.

Sarayın hemen dibinde küçük zarif ve bembeyaz bir camii görmek beni çok şaşırttı.

1522'de Barbaros Hayrettin Paşa tarafından zapt edilen Rodos 400 yıl Osmanlı hâkimiyetinde kalmıştır. Sonra da Venedikliler ele geçirmiş. Bu yüzden adada üç kültürün izleri iç içe geçmiş olarak görülmektedir. Şehrin merkezinde Türk Mahallesi ve meydanda Türk çeşmesi vardır. Burası alışverişin tam ortasındadır ve çevresinde Süleymaniye Camii ile bir de Ahmet Hasuf Kütüphanesi vardır. Kütüphane şimdi çok kıymetli el yazmalarının bulunduğu bir müzedir. Ama kütüphane olarak kurulması bana kara mizah gibi geldi. 16 yy. da Osmanlı İmparatorluğu zapt ettiği yere kütüphane açarken, şimdi Türkiye en az kitap okuyan Avrupa ülkesi seçiliyor. Gezinin devamında Lindos kasabasına gittik otobüsle. Yol portakal çiçekleri kokuyordu. Küçük koy ve plajları büyüledi beni. Nihayetinde Lindos antik Liman kasabasıydık. 115 km.lik bir kayanın tepesinde de Lindos kalesi bulunuyor. Çok zor çıkılıyor ama kalede kendimi Egede uçuyorum duygusu içinde buldum. Çünkü koskoca Ege Denizi sanki ayaklarımın altından akıyordu.

Gemimiz Rodos'tan ayrılırken iki geyikli sütun olan dalga kıranların arasından süzülerek geçti. M. Ö. 280'de Dorlar tarafından yapılan dünyanın yedi harikasından biri olan Rodos Heykelinin (Klossos) tam da bu iki geyikli sütunun bulunduğu yerde olduğunu bilerek etrafı seyretmek etkiledi beni. Geceleri yol alan ama bizi hiç sarsmayan gemimiz ile sabah Girit'e (Krete/Kriti) gelmiştik. Karaya uzun ince bir yolla bağlanan kalesi ve limanın görünümüyle sade ve basit insanı sükûnete davet eden adaydı. Akdeniz'in beşinci, Yunanistan'ın en büyük adası olan Girit M. Ö. 7000 yılından beri insanların yerleştiği nefis sahilleri bereketli toprakları olan ve Minoan Uygarlığının ev

sahibidir. Bu uygarlık daha sonra Girit Uygarlığı adını almıştır. Zeus burada yaşamıştır. Bulunduğu konum itibarıyla Akdeniz'de en çok istila edilen adadır. Önce Mısırlı, Suriyeli denizciler, sonra da Bizanslı, Venedikli ve en sonra da 200 yıl Osmanlıların yönetiminde kalmıştır. Girit 1669'da Barbaros Hayrettin Paşa tarafından zapt edilmiştir. Girit'de Knossos ve Kardiye şehirleri tarihi açıdan önemlidir. Knossos, Minos uygarlığının başşehridir. M.Ö.4000 yıllarında kurulmuştur. Adanın içlerine doğru epey yürüyerek tepede zeytinlikler içinde set set yapılmış Knossos Sarayı çok sayıda avlu ve müstakil büyük odalardan ibaretti. Girit'in sembolü olan yılanlı kadın figürü Knossos kazılarında bulunmuştur. Bu uygarlık Ege'de birçok adayı kapsıyordu. M.Ö. 1500'de Santorini'deki volkan patlamasıyla çok sarsılmış gücünü kaybedip yerini Miken Uygarlığına bırakmıştır. Şehirdeki arkeoloji müzesinde üst üste kurulan birçok uygarlığın eserleri bulunmakta birlikte, şehri gezerken Bizans, Arap, Endülüs Venedik ve Osmanlı eserleri yap yana güzel bir uyumla görülmektedir. Adanın en batı ucunda Hanya ve Kandiye şehirleri var ve bunlardan özellikle Hanya tam bir Türk şehri çünkü Balkanlardan çok göç almıştır. "Hanya'yı da Konya'yı da görürsün" sözü buradan kaynaklanmıştır. Genelde lokantaları, sahilleri ve denizi çok turist çekmektedir. Çevredeki adaların gıda ambarıdır. Ada'dan ayrılırken içimi bir hüznün kapladı. Girit birçok uygarlığı barındırmakla birlikte uzak ve yalnızdı ve bizi rüzgâra eşlik eden yel değirmenleri ile sanki el salları gibi uğurladı.

Aynı gün öğleden sonra kara bir yüksek tepenin önünde demir attık. Bu dağımsı tepenin yani Santorini adasının bu yüzünde yer yer enine kırmızı çizgiler bulunuyordu. Siyah kırmızı çizgili küçük bir dağın önündeydik

adeta. Denize dik inen kayalıklarında en tepede uçurumların kenarlarında sıralı bembeyaz evleriyle adeta karanlıktan aydınlığa çıkışı sembolize ediyordu Santorini.

Yunanlılar adaya Thira demişler ama Venedikliler Santa-İrini adını vermişler ve günümüzde herkes Santorini ismini benimsemiş. Bu ada Kiklad takımadalarından olup, dev bir lagünü çevreliyor. Yunanistan'a 200 km. uzaklıkta ve diğer adalara nazaran en romantik olanıdır. Çünkü her yıl binlerce çift bu adada evleniyor veya balayına geliyor. M.Ö. 1500'de büyük bir volkanik patlamayla Santorini adasının bir kısmı sulara gömülmüş ve Minos Uygarlığı çökmüştür. Tepedeki yerleşim merkezleri bu kraterin çevresinde konuşlanmıştır. Ağaç yok kadar azdır. Adanın doğu yüzünde düzlükler kırmızı ve siyah kumlu dünyaca ünlü plajlar bulunmaktadır. Biz 300 metre yükseklikte bulunan beyaz, evlerin bulunduğu yerleşim merkezine otobüsle çıktık ama teleferik ve bin basamaklı merdivenle veya yüreğiniz el veriyorsa eşeklerle de çıkabilirsiniz.

Thira (Fira) Köyü 1965'de depremle tamamen yıkılmış ve yeniden yapılmış. Burası

mavi kubbeli Agion Kilisesi uçuruma yapılmış beyaz badanalı evleri mavi çerçeve kapılarıyla küçücük iç içe ve de kat kat inşa edilmiş çok özel bir mimari harikası. Sokaklar 2 metre genişliğinde, minicik kafe ve dükkânlarla doluydu. Bunlara bir de insan kalabalığı ve gölgelerde uyuklayan birbirinden bakımlı sokak köpeklerini ekleyince kendinizi bu bütünlüğün içinde başka bir âlemde hissediyorsunuz. Thira Arkeoloji Müzesi ve tepenin en ucundaki Venedikliler tarafından korsan gözetlemek için yapılmış toprak renkli kalesi görülmeye değerdi çünkü her şeyle sanki dünya dışı bir köydeydim.

Ohia (İo) Köyüne otobüslerle geldik. Küçük bir kafede, denizi ve Güneşin batışını seyrettim. Yavaş yavaş batan Güneşin etkisiyle sessizlik oluştu. Herkes huşu içinde değişen renk oyunlarını denizde, gökyüzünde ve evlerin cephelerinde ve de rengârenk sardunyalarla tepeden seyretti. Bu renk cümbüşünün adeta şifalı bir nur gibi içimizi coşturduğunu hissettim. Vecd içine şükrettim bu güzelliklerin sahibine. Dönüşte İo'dan teleferikle kindik gemimizin bulunduğu iskeleye. Çok ilginçtir ki, Santorini 300 sene Osmanlı İmparatorluğunun sınırları içinde bulunmuş.

Sabah Pire'ye geldik. Atina ile iç içe olmuşlar ve sanki Atina'nın Limanı gibi. Her yer beyaz apartmandı. Sahil yoluyla 30 dakikada Atina'ya vardık. Yol boyunca lokantalar, kafeler ve yazlık evler gördük. Atina merkezde Suntaglia (Sintagma) en ünlü yerleşim bölgesiymiş. Geniş bir cadde parklar ve eskinin kral sarayı, şimdinin parlamento binası ve de geleneksel kıyafetleriyle nöbet tutan muhafız askerleri ponponlu çoraplarıyla görülmeye değerdi. Askerler Evzon (Efsun) deniyor. Rivayete göre onların 200 piliden oluşan etekli üniformaları Balkan savaşında giydikleri askeri kıyafetlerinin aynısıymış. O pilili eteklerle nasıl savaşmışlar acaba? Şimdi sembolik olarak giyiyorlarmış. Otobüsle Panathinaikos Stadının önünden geçerken otobüsün erkekleri şoför hariç camlara doluşup resimler çektiler.

Akropolis bölgesindeki Plaka Meydanı tam bir alışveriş merkeziydi. Atina, İstanbul ve İzmir'in küçük bir karışımı. Apartmanların çoğu açık renk küçük gayri muntazam ve eski. TRT tek kanal iken haberler bitince arkada Akropol'ün bir resmi görülürdü. İşte ben gerçekten nihayet uzun bir yoldan zeytin ağaçlarının gölgesinde Propylaea'ya yani Akropol'ün ihtişamlı girişi kapısından içeri girdim. Bütün Atina'dan görülebilen bir tepenin üstünde inşa edilmiş olan Antik Yunan Medeniyetinin inandığı Tanrılar için yapılmış bir tapınak olan Akropol'deyiz. Dolayısıyla burası o dönemlerde kutsal sayılan bir bölge. Bu yüzden diğer: Sacred Rock (Yani Kutsal Kaya). Akropol'ün kurucu tanrıçası Athena adına Pantheon tapınağı oraya yapılmış. Bu tapınak o dönemin şartlarında çok çabuk yani altı senede yapılmış. Yapıldığı dönemde çok görkemliymiş. Sütunların araları ve tapınağın çatısı heykellerle doluymuş. Ama Hıristiyanların ve Osmanlıların saldırıları, Venediklilerin burayı cephanelik olarak kul-

lanmaları neticesinde karşımızda gene insanın verdiği zararlar yüzünden yıpranmış bir anıt duruyordu. Üstelik İngilizler de neredeyse tüm tapınağı taşımışlar ülkelerine. Gördüğümüz ise, 1975'den beri restore edilen imitasyonu idi. Akropolis'in bir bölgesinde Erechteion Tapınağı, tapınağın da güzel bir hikâyesi vardır. Büyük Tanrıça Athena ve denizlerin Tanrısı Poseidon Atina'nın sahibinin kim olacağına dair birbirleriyle yarışa girerler. Poseidon elindeki mızrağı yere üç kere vurur, yerden su fışkırır, halk çok sevinir. Ama su tuzludur. Sıra Athena'dadır yere bir kere vurmasıyla birlikte, ortaya her derde devâ bir zeytin ağacı çıkar. Böylece Athena hem Atina şehrinin sahibi olur, hem de zeytin ağacı dünya barışının simgesi olur. Çünkü Tanrıça Athena, şehrinin hep barış ve refah içinde yaşatır.

Yunanlılar Mykonos'a Mukovoç diyorlar. Çok küçük bir ada olmakla birlikte Avrupa jet sosyetesinin uğrak yeri. Bence çok basit, sade ve doğal. Hayranlık duymamak mümkün değil. Adanın merkezini baştan sona 30 dakikada gezebilirsiniz. Gökçeada'nın üçte biri kadar. Adaya indiğimizde rüzgâr beni bile havalandıracak güçteydi. Hemen sokaklara daldık. Sokaklar diyorum ama kollarımı açsam iki kolum duvarlara değiyor, o kadar dar. Bunlar iç içe dolambaç gibi olmalarına rağmen dünyanın en ünlü butiklerine ev sahipliği yapıyorlar, baraka gibi görünseler de. Evler kutu kutu üst üste, beyaz boyalı ve mavi çerçeveli ve mor kapılı.

Mykanos'un sokaklarının dar olmasının birinci sebebi korsanlardan korunmuş adaya saldırdıklarında. İkinci sebebi ise sürekli esen rüzgârdan korunmuş. Çok doğru çünkü sokaklarda rüzgâr kesiliyordu. Adada iki önemli yer var görülmeye değer. Birincisi Venedik evleri denilen yer. Burada evler

üçra yerlerde bile herkes her yer tertemizdi ve hayvanlar bakım- lıydı. "İşte mede- niyet ölçüğü bu!" dedim. Yeni yol- cularla büyücek bir yuvarlak masada ayrılan yerime oturdum.

denize yapılmış uzaktan Venedik'e benziyor. Nefis restoranlar ve kafeler var. Geceleri insanların çok eğlendiği tavernalar da bulun- an bu alanda mis gibi deniz kokusunu içime çeke çeke kahvemi içtim. İkinci bölge ise Mykanos'un sırtlarını hilal gibi çevrelemiş olan yel değirmenlerinin içi taverna ve kafey- miş. Burada her akşamüstü Güneşi alkışlarla uğurluyorlar turistler. Manzarası çok roman- tik. Merkezden 6 km. uzakta plajlar başlıyor. Kum altın sarısı, deniz de turkuaz olunca insan baharda bile seyrine doyamıyor. Plajların bir kısmı çıplaklara ayrılmış. Özgür- lük yaşamak İsteyenler buralara ve Delos Adasına geliyorlar. Delos çok yakındaki bir ada. Özgün Mykanos halkı turistlerin özgür- lüklerine hiç karışmıyor. Herkes özgürlüğün sınırlarına çok saygılı davranıyor. Mykanos'ta yıllardır inşaat yasağı varmış.

Mykanos'un maskotu pelikan III. Petrosla tanıştım tesadüfen. III. Petros, bir balıkçı tarafından 1958'de denizde yaralı bulunmuş. Adada tedavi edilmiş iyileşince adadan git- mek istememiş. Halk onu çok sevmiş. Yaşlanıp ölünce üç tane pelikan getirmişler adaya, Üçünün de ismi III. Petros ve herkesin sevgilisi olmuşlar. Gemimize Atina'dan çok turist binmişti. Akşam gemideki son yemeği- mizdi. Buradaki yolculuk bence yedi yıldızlı otel kalitesindeydi. Ama en çok bu turda dikkatimi çeken adaların temizliği oldu. En

Masada orta yaşlı dört yeni çift vardı. Hep- si de farklı ülkelerdendi. Aramızda hoş bir sohbet başladı. Konu tabii ki gezi olunca soh- bet çok sıcak bir hal aldı. Orta yaşlı Avus- tralyalı çiftin erkeği: "Biz Kuşadası'nda inip önce Meryem Ana'ya sonra da Çanakkale'ye ve Ankara'ya gideceğiz" dedi ve şöyle devam etti: "Ben askerdim yeni emekli oldum. Sydney'de oturuyoruz bu geziyi eşimle sene- ler önce planladım. Çünkü dedem Anzak askeri olarak Çanakkale'de savaşmış ve ölmüş. Ben dedemi görmedim ama büyükan- nem hep anlatırdı ve ben ona söz verdim; dedemi ve Atatürk'ü ziyaret etmek için. Bizim Atatürk'e sevgimiz ve saygımız çok büyüktür.

"Atatürk şöyle demişti: "Bu memleketin toprakları üzerinde kanlar döken kahraman- lar!. Burada bir dost vatanın toprağındasınız. Huzur ve sükûn içinde uyuyunuz. Sizler, Mehmetçiklerle yanyana, koyun koyunasınız. Uzak diyarlardan evlatlarını harbe gönderen anneler! Gözyaşlarınızı dindiriniz. Evlatlarımız bizim bağrımızdadır. Huzur içindedirler ve huzur içinde rahat uyuyacak- lardır. Onlar bu toprakta canlarını verdikten sonra artık bizim evlatlarımız olmuşlardır."

Onlar ağladı ve biz masadakiler de gözyaşlarımızı tutamadık. Son geceki bu yemekte yaşadığım anlar her şeyin üstünde gezinin en önemli anısı olarak kalacaktır.

Öte Taraftan Konuşmalar

Erik'in Ölümü

Elisa Medhus, MD
Çeviren: Nelda İnan

Şüphesiz ki ölüm bir yok oluş değil, bizlere yeni fırsatların verildiği farklı bir deneyimdir. Ölüm, yaşam olduğu için vardır ve esasen tüm hayatlarımızın en önemli deneyimini oluşturur. Bizi eşsiz bir düzenle yöneten İlâhi İdare Mekanizmasına göre de tekâmülümüzün tamamlanabilmesi için şart olan bir işleyiştir. Defalarca ölmek demek aslında defalarca yaşadığımızı da ifade eder. Her yaşam ve akabindeki her ölüm, bizi yaşam ustası olmaya bir adım daha yaklaştırabilir eğer aklımızı ve gönlümüzü iyi kullanabilirsek.. Eliza Medhus'un birebir deneyimlerinden yola çıkarak yazıya döktüğü hikâyesini, oğlunu yitirişinin ardından onunla kurduğu irtibatın adım adım nasıl gerçekleştiğini aşağıdaki sayfalarda bulacaksınız.

Elisa Medhus

Derken o korkunç Salı geldi.. Hayatımı adeta derin bir yarıkla, öncesinde "Harika", sonrasında ise "Dayanılmaz" diye iki parçaya bölecek olan olayın gerçekleştiği gün.. Erik o gün gayet mutlu ve sağlam görünüyordu. Aradan geçen bir kaç ay boyunca nihayet güvenilebileceği ve kendisini seven arkadaşlara kavuşmuştu. Kız kardeşim Teri bizde kalmak üzere California'dan gelmiş, diğer iki kızımıyla birlikte öğlen yemeğini dışarıda yemek için plan yapmıştık. Erik'e bize katılmasını teklif etmiş ama o evde kalıp, keyif yapmak istediğini söylemişti. Bize, ne kadar dışarıda kalacağımızı sormuş, biz de ona bir saati geçmeden evde olacağımızı söylemiştik.

Yola çıkmalı beş dakika olmuştu ki, hayatımın en korkunç telefon çağrısını aldım. Erik'in bakımıyla o henüz 16 aylıktan beri ilgilenen yardımcımız Maria beni arayarak, büyük bir gürültüyle patlayan bir ses duyduğunu ve korktuğunu söyledi. Şüphelenmem gereken hiç bir nedenim olmamasına rağmen, ruhumun tâ içinden bildiğimi anladım. Maria'ya duyduğu gürültülü sesin tahminen bir tabancadan mı geldiğini sorduğumda bana "Evet" cevabını verdi. Ondan telefon açık durumdayken, üst kata çıkıp, kontrol etmesini rica ettim. Ve Maria dediğini yaptı. Bir dakika sonra zihnimden ve ruhumdan asla silinmeyecek olan o korkunç çığlığı işittim. O çığlık ki, aylarca akıtacağımız gözyaşlarıyla ancak uyanabileceğimiz bir kâbusun

başlangıcı idi ve dokunulmaz sandığımız masumiyetimizle birlikte ümitlerimizin tümünü paramparça etmişti. Bu korkunç çığlık, bizi bir araba dolusu histeri krizlerine sürükleyecek olan duygusal çöküşümüzün başlangıcını da işaretlemişti.

Bir kaç dakika sonra evdeydik. Bize onlarca yıl kadar uzun gelen dakikalardı.. Üst kata çıkmaya korkuyordum. Bu, trajik gerçek olduğunu bildiğim şeyle yüzleşme korkusuydu. Ama bir hekim olarak, oğlumun ölüp ölmediğinden de emin olmam gerekiyordu. Acaba nabızı hâlâ atıyor muydu? Belki de kalp masajı uygulayarak onu hayata döndürebilirdim. Ancak, oğlumun masasında otururken, gözleri açık vaziyette, kendisini başından tabancayla vurmuş halde görmemle birlikte, ebediyete göç ettiğini ve onu asla hayata döndüremeyeceğimi anladım. Bir kaç gün sonra 21 yaşındaki bir arkadaşından kendisi için silâh satın almasını istediğini öğrendik. Müthiş bir keder ve ıstırap içinde, adeta yavrusunu kaybetmiş bir yaralı kurt gibi, bu arkadaşının kucağında hıçkırıklara boğuldum. Sanki bedenimin dışına çıkmış, evladının kanında yıkanan ellere sahip olan bu kadının kırılmış kabuğuna bakıyordum yukarıdaki bir yerden.

Akabindeki günler işkenceden farksızdı. Hiç bir anne evladını gömmemelidir, kriminal ekibin eve gelip de evladının odasındaki halıyı kaldırmasını ve duvarları kazıdığını izlememelidir. Tek bir hastalıklı karardı,

ailemizin ortasında o atom bombasını patlatacak tetiğe basmak. Ailemin tümü yeni bir ıstırap, şaşkınlık, kızgınlık ve suçluluk dünyasına mancınıkla fırlatılmış gibiydi. Bir anne olarak evladımınla yirmi yıl, dokuz ay önce başlamış olan fiziksel bağım, öylesine şiddetle kopmuştu ki, bunun kuvvetli ağrısı bedenimin ve ruhumun her parçasına nüfuz etmişti. Her bir hücremin içine girmiş, anılarımı bozmuş ve her düşüncemi ele geçirmişti.

Aylar boyunca evden dışarı çıkmadım. Bana gelen postaları ve gazeteleri bile okuyamadım. Ben de ölümü düşünür oldum. Öyle ki Erik'i kollarımda bir kez daha tutabilmeyi arzu eder oldum. İçimdeki acım ve ıstırabım beni öylesine derince sarmıştı ki, yalnız olmadığımı bile unutmuştum. Eşim, diğer dört evladım, sayısız akrabalarım ve yakın arkadaşlarım da benim gibi ıstırap çekiyorlardı. Onların da bu acılarını paylaşabilmeleri, omzumda ağlayabilmeleri ve içimde kalan zayıf güce dayanabilmeleri için onları cesaretlendirmem ve bu doğrultuda bilinçli bir çaba göstermem gerekiyordu. Bu yeni ve acımasız karanlık içinde aylarca oraya buraya körce çarparak ilerlemeye çalıştıktan sonra, "artık yeter!" dedim kendime.

Oğlum ölmüş olmasına rağmen, ben hâlâ onun annesiydim. Bu ilişkinin sadece yaşamasını değil ama aynı zamanda serpilip gelişmesini de istiyordum. Bu ise, her bir köşesinden ifade edilmesi zor ve belirsiz cevaplar-

la hayal kırıklıklarının çıkabileceği tehlikeli bir alana girmek anlamına geliyordu. O çok zor ve sert soruları kendime sorabilmek için cesaretimi toplamam gerekiyordu: Yaşamayı için bunca neden varken, oğlum neden canına kıymıştı? Onun için ölüm ne anlama geliyordu? Şimdi neredeydi ve nasıldı? Ölümden sonra hayat var mıydı? Eğer var idiyse, bu nasıl bir hayattı? Tüm bu soruların cevaplarını bulmaya azmetmiştim.

ERİK'İN ZİYARETLERİ: RÜYALAR, MESAJLAR ve ŞAKALARI

Erik'in ölümünden sonra, ailemin tümü ve ben bir çeşit hissizliğe gark olmuştuk. Öylesine derin bir acıydı ki bizimki, yaşadığımız her an adeta bir sonsuzluk gibi geliyordu. Cenaze töreni için yaptığımız organizasyon - ki bu seçeceğimiz tabuttan, onu gömeceğimiz yere ve ebediyete uğurlayacağımız kıyafetine kadar - tümüyle ıstırap vericiydi. Verdiğimiz her karar içimizi burkuyor ve kaldıramayacağımız bir yük gibi geliyordu. Hâlbuki tek yapmak istediğim şey, bir köşede yatmak ve hıçkırıklarla ağlamaktı. Eşim Rune'in o dönemdeki içsel kuvvetine müteşekkirim. Zira Rune da tıpkı benim gibi onulmaz acılar içindeydi ama bir erkek olarak toplumun her zamanki beklentisiyle daha güçlü olmaya gayret ediyordu. Tıpkı yenilmiş savaşçılara benzeyen ıstıraplı erkekler genelde daha sessizdirler ve ihmal edilmiş görünürler. Hâlbuki onların da

kadınlar gibi destek verilmeye ve rahatlatılmaya ihtiyaçları vardır.

Tüm bu trajedinin ve karmaşıklığın ortasında Erik bizi rahatlatmak amacıyla üç kez ziyaretimize gelerek, aramızda kuracağımız bağın yolculuğunu başlattı. Ölümünden iki gece sonra babasını, olağanın dışında bir canlı rüyayla ziyaret etti. Bu rüyada her ikisi birden Rune'ın yeni satın aldığı ve Erik'in de özel olarak düşkün olduğu Ford F-350 kamyonunun yanında duruyorlarmış. Derken Erik neşeli bir heyecan içinde: "Kendimi harika hissediyorum! Öylesine özgür ve hafifim ki! Bu olağanüstü bir duygu. Hadi baba gel sen de bunu hisset!" dedikten sonra elini uzatarak babasının ellerini tutmaya çalışmış. Rune tam bu anda yoğun bir öfori duygusu yaşamış. Öyle ki içinde neşe, sevgi, rahatlık, hafiflik ve özgürlük barındıran ve kısıtlı

lisanımızla asla tanımlanamayacak böyle bir duyguyu daha önce hissetmediğini söyledi bana. Bir kaç dakika sonra Erik, Rune'ın ellerini bırakmış, ona doğru eğilmiş ve şöyle demiş: "İşte ben, kendimi böyle hissediyorum." Rune işte o zaman Erik'e adeta işkence çektiren o ağır kederin ve karanlığın nasıl bir şey olduğunu duyumsamış. Dünyanın ona ne denli ağır ve çekilmez geldiğini de. Bu rüya vasıtasıyla Rune, Erik'in kendisine iyi durumda olduğunu ve hayatında yıllardan sonra belki de ilk kez bu denli mutlu hissettiğini söylemek istediğini anlamış. Ailemizin iyileşme süreci Rune gördüğü bu rüyayla başlamış oldu.

Erik'in, öte âleme geçtikten sonraki ikinci ziyareti dedesi (babam) Jose'ye oldu. Şunu öncelikle belirtmem gerekir ki, babam ölümden sonraki hayata kesinlikle inanmayan birisidir. Ona

göre beden öldüğünde ruh da ölmüş demektir. Böylece hepimiz toza dönüşürüz. Ölümsüzlük diye bir kavram yoktur. Keza Tanrı var olmadığı gibi, cennet denilen bir yer de mevcut değildir. Erik'in ölümünden üç gün sonra babam beni arayarak, Erik'in kendisini ziyaret ettiğini

söyledi. Ses tonundan, oldukça sarsılmış olduğunu anlamıştım. Üstelik de uykuda değil, uyanık vaziyette iken, Erik onu ziyaret etmişti. Dört veya beş yaşındaki çocuk haliyle dedesinin kucağına tırmanmış ve çenesinin altına kıvrılmıştı. Babam hiç şüphe götürmez biçimde Erik'in varlığının gerçek olduğunu hissetmişti. Torununun küçük bedeninin sıcaklığını ve varlığından çıkan sevgiyi duyumsamıştı. Bir kaç dakika sonra Erik dedesine doğru bakarak, bir İspanyol atasözü olan: "Bir kez başarınca, ikinciyi ve üçüncüyü de başarırın" cümlesini söylemişti. Erik'in ziyareti babamın onlarca yıl içinde tuttuğu yıkılmaz (!) inancını temelinden sarsmıştı. İspanyol atasözünün gerisindeki mânâya dikkat edince, Erik'in, babamı ve annemi (her ikisi de 80'li yaşlardalar) öte âlemdeki hayatlarına şimdiden hazırlıyor olabileceğini düşündüm. Ya da önümüzdeki günlerde yapacağı üç ziyaretin haberini vermiş de olabilirdi.

Erik'in bizi üçüncü ziyareti, ölümünden bir kaç hafta sonra gerçekleşti. En büyük kızım Kristina, bu ilginç deneyimini benimle paylaştı. Erik'in enerjisini farklı biçimlerde kullanma yeteneğinin geliştiğine kanıt olabilecek bir deneyim yaşamıştı çünkü. Her Tıp öğrencisi gibi geç vakitlere kadar çalışan kızım Kristina, kendince yeni bir ritüel icat ettiğinden, Erik'in hatırasına her gece bir mum yakıyordu. Her hangi bir esinti bile olmadığı halde, mumun alevi aniden dans etmeye başlamış. Şimdi böyle bir olay size belki tuhaf

gelmeyebilir. Ancak, o gece soğuk olduğundan dolayı, odasının kliması da kapalıymış. Her hangi bir esinti ya da hava akımı yokmuş. Hatta Kristina nefesinin buna neden olabileceğinden şüphelenerek, ağzını bir parça kâğıt mendil ile kapatıp, başını öte tarafa çevirdiğinde bile mumun alevi dans etmeye devam etmiş. Tam o anda, Erik'in varlığını kuvvetli bir şekilde yanında hissetmiş ve ablasına tüm muzipliğiyle önceden olduğu gibi, şaka yaptığını anlamış.

Küçük kardeşinin yeni kabiliyetlerini test etmek amacıyla Kristina Erik'e mumun alevini durdurmasını söylemiş. Saniye geçmeden mumun alevleri dans etmeyi durdurmuş. Bir kaç saniye daha bekledikten sonra, bu kez mumun alevini yukarıya doğru hareket ettirmesini söylemiş. Söylediği aynen yerine gelmiş. Aslında mumun alevinin Kristina'nın ağzından çıkan her emri yerine getirdiği açıkça görünüyormuş: "Hareket et.... Büyü... Küçül.. Dur.. " Sonunda Kristina, Erik'ten mumun alevini yavaşça bir yöne doğru hareket ettirmesini istemiş. Alevler yana doğru hafifçe eğilirken, mum bağlı olduğu tablasından yukarı doğru hareket ederek, havada asılı kaldığında, kızım şaşkınlık içinde kendini yere atmış. Erik'in hâlâ orada olduğunu kuvvetle hissediyormuş çünkü şaka yapma konusunda aramızda nam salmış olan Erik'in bu yeteneğini geri kazandığını ve devam ettirebildiğini anlamış.

Gelecek Ay: Konumuza kaldığımız yerden devam edeceğiz.

Bağlantı Kuruluyor

Bölüm: 1

Kryon Celsesi,
Medyum: Lee Carroll,
9 Nisan 2016, Portland, Maine
Çeviri: Necati Tarıman

Selâmlar sevgili varlıklar, ben Manyetik Hizmetten Kryon. Bugün söyleyeceklerimin yanlış anlaşılması mümkündür. Bunlar ileri bilgilerdir ve karışıklığa yol açabilir. Bu nedenle partnerimden yavaş gitmesini ve ona vereceğim örnekleri kullanmasını istiyorum.

Şu anda bu sandalyede çok güzel bir şey olmaktadır ve buna bağlantı adı veriliyor. Bu gezegende medyum kanalıyla celse yapılmasının bu kadar tartışmalı olmasının nedeni, pek çok insanın gözlerini devirip böyle bir

şeyin mümkün olmadığını, bu işlerin doğüstü hattâ büyücülükle ilgili olduğunu veya çok tuhaf olduğunu iddia ediyor olmasıdır. Üstüne üstlük insani önyargılarla dolu olan bu kişiler, bunun uygun olmadığını da öne sürmektedirler. Ancak, ortada bir vakıta var ve bu da partnerimin Yaratıcı Kaynakla bağlantılı olduğudur.

Dua ederken veya meditasyon yaparken bağlantılı olmak genellikle uygun kabul edilir ama kanallık yoluyla celse yapılması, çoğunlukla çizginin aşılması olarak düşünülür. Kim

her ne düşünürse düşünsün, bu gerçektir ve partnerim bu mesajın verilmesi sırasında kenara çekilmektedir. Partnerim bu süreçte kenara çekilmekte, bilinci benim bilincimle birleşmekte ve böylece kendisi burada olmasına rağmen, ona ait olan her şeyi kullanarak benim mesajı vermeme izin vermektedir.

Uzun zaman önce, bu işin ilk başladığı dönemde partnerim herhangi bir devralmayı kabul etmeyeceğini söylemişti ve ben de ona yeni enerjide devralma olmadığını açıkça ifade etmiştim. Harika, sezgisel düşünceler geldiğinde bir devralma mı gerçekleşir? İyi ruhsal yönlendirme aldığınızda tuhaf bir trans durumuna mı geçersiniz hemen? Hayır, böyle bir durum varit değildir. Ruh'un yönlendirmesinin insan tarafından hissedilmesi bağlamında son on yıllarda pek çok şey değişmiştir.

Bundan 30 - 40 yıl önce medyumlar celse sırasında fiilen yaşlanıyorlardı, çünkü medyumlar devralmıyordu ve bazıları da tükeniyorlardı. Çünkü bir olma değil, bir iş yani çalışma oluyordu ve bu bağlamda iki dünya arasında yürüme söz konusuydu. Bunun nedeni olayın bir birleşme değil, bir devralma olmasıydı ama artık olay devralma olmaktan çıkmıştır.

Işık işçileri, şifacılar ve okuyucular bunu bilmektedir. Bu kişiler sezgi akımını hissettikleri bir yere gittiklerinde, bu onlara herhangi bir kişiye en iyi şifayı verebilmek için neresine dokunmak gerektiğini veya bir okuma yaptıklarında neler söylenmesi gerektiğini veya bir tıbbi medyum bir hastanın aura (merkabah) örüntüsünü gördüğünde neler söylemesi gerektiğini fısıldamaktadır. Bu süreç esnasında bir anlık sessizlik olmakta ve bu kişiler daha sonra bağlantı aracılığıyla gerekli bilgileri almaktadır. Bu sırada bu

kişiler kıvranıp bükülmezler veya bedenleri tuhaf bir konuma geçmez ve tam aksine bu kişiler odaklanırlar, huzurlu olurlar ve ardından da bağlantı kurulur.

Benim üzerinde konuşmak istediğim şey bu bağlantıdır çünkü bağlantı sizin düşündüğünüzden farklıdır. Sizlerin Ruh ile bağlantınız bağlamında işler giderek daha sofistike (çapraşık, komplike) hale gelmektedir. Ezoterik olaylar öyle bir noktaya gelmektedir ki, bundan böyle bağlantının saf olduğunun bilinmesi için her bir kavşakta ayırt etme yeteneğinin iyi kullanılması gerekli olacaktır. Sevgili varlıklar, sizlerin içinizde, hücresel yapınızın her bir parçasında sürekli olarak sözünü ettiğimiz minik DNA molekülü vardır. "DNA'nın 12 Tabakası" isimli kitabı yazdığımızda bundan söz ediyorduk. Sizin içinizde bir düzeyde ve kimyasal olarak ölçülemeyecek şekilde sizden büyük olan yaratıcı kaynak vardır. Bu "içinizdeki Tanrı'dır" ve sizin düşündüğünüzden çok daha büyüktür. Bunun kanıtını eski uygarlıklarda görebilirsiniz. Çünkü tarihte ne kadar geriye giderseniz gidin, kadim insanların insanın içinde daha büyük bir şeyin olduğuna ve bir yerlerde bir nevi bir yaratıcının olduğuna inandıklarını görürsünüz. Bu insanların çoğu bunu Gaia'ya mâlederlerdi ve bunda kısmen de olsa haklıydılar.

Pek çok farklı inanç, tapınma ve ibadet şekli olmasına rağmen kadim insanlar, sezgisel olarak bir yerlerde bir yaratıcı olduğuna inanırlardı. Hepsinin ortak noktası sezgisel olarak daha büyük bir şeyin parçası olduklarına inanmalarıydı.

Ben de şimdi burada bir şeyi tespit ediyorum. Sizin içinizde, DNA'nın içinde -bizim deyimimizle- ruhsal tamamlayıcı vardır ve

bunun sayesinde sizler bir Yaratıcı Kaynağın varlığına ve insanların da bunun bir parçası olduklarına inanırsınız. Bu sezgisel kavrayış gezegendeki tüm dinlerin oluşmasından sorumludur. İnsanlar da Tanrı'ya inanmakta büyük zorluk çekmezler. Tanrı'ya gerçekten inmayanlar çok ufak bir azınlığı oluşturur. Gezegendeki insanların çok büyük bölümü tek Tanrı hakkında bilgi sahibidir. Bu genel olarak insanların doğasında vardır ve sezgisel olarak bilinir. Sevgili varlıklar, sezgi giderek büyümekte ve değişmektedir.

"Tanrı içinizdedir" fikri bazı bakımlardan giderek daha zarif olmaya başlamıştır ama başka bakımlardan da giderek daha fazla yanlış anlaşılmalıdır. Bu sözlerle demek istediğim husus, sizin dünyanızın ve insanlığın değişmeye başlamış olduğu ve bunun yalnız ışık işçilerini veya yaşlı ruhları değil, insanlığın tamamını etkilemekte olduğudur. Gezegenin manyetik ağının değişmesi ve Dünya da dahil olmak üzere tüm Güneş Sisteminin, uzayda daha önce insanların bulunmamış olduğu bir alana gitmekte olması. Ve bu alanın insanlığın daha önce hiç görmediği bir enerjiyle dolu olması nedeniyle sadece ışık işçileri ve yaşlı ruhlar değil, her şey ve herkes değişmektedir. Bu arada Güneşin helyosferi de değişmekte ve dolayısıyla Dünyanın manyetik ağı da etkilenmektedir. Birçokları bu nedenle gelmekte ve Güneşi de etkilemekte olan radyasyona bakıp korkuya kapılmaktadır. Güneşin davranışında son zamanlarda farklılık dikkatinizi çekti mi? Eskiden beri varolan ısıma örüntülerinde değişiklik ortaya çıkmış olabilir. Bu insanlığı değiştirme potansiyeline sahip olan enerjilerin bir kavşak noktasına işaret etmektedir. Bu insanlığın düşünme ve hissetme şeklini etkileyecektir. Böylece fikirler ve algılar genişleyecek ve aynı zamanda

insanların çağlardan beri taşımakta oldukları ruhsal önyargılar da etkilenecektir.

Bu ve benzeri durumları pek çok ömür boyunca yaşamış, görmüş ve geçirmiş olan yaşlı ruhlar (deneyim sahibi olan ruhlar) nelerin olduğunu ve bunların nedenlerini en iyi anlayabilecek halde olanlardır. Yaşlı ruhlar evde, iş yerinde ve aile arasında diğer insanların gelip her türlü koşulda huzurlu ve neşeli olarak kalabilmek için tavsiye ve öneri isteyeceği öğretmenler olacaktır. Sizler işte bu kişilersiniz. Eğer korkuya kapılmamayı başarsanız, bu zor bir görev olmayacaktır. Ama sizlerin bağlantıyı çok iyi anlamınızı istiyorum çünkü bazı bulmacalar çıkacaktır ortaya.

Sevgili varlıklar, DNA'nın bir parçası çok boyutludur. Bu aslında pek de tartışmalı bir husus değildir. Partnerim bu konu hakkında bilgi sahibi olan ve bu konudaki çalışmalarına devam eden bazı kuantum biyologlarından söz etmişti. Sözü ettiğimiz DNA parçasında gerçekten de düşündüğünüzden biraz fazlası vardır. DNA'nın sadece kimya ile ilgili olmadığı deneylerde gösterilmiş ve ispat edilmiştir. DNA'nın varlığının kontrollü bir deneyde kuantum alanda bir çekirdek parçacığının dönüşünü (spin) değiştireceğini gösteren kesin kanıtlar vardır. Bu bilim insanlarına kuantum durumda sebep-sonuç ilişkisinin geçerli olduğunu ve bu nedenle de DNA'nın küçük bir kuantum kaynak olduğunu göstermektedir.

Yaptığımız son celsede bir kuantum kaynak olmaksızın kuantum eylem olamayacağını ve kuantum bir icat yapabilmek için mutlaka kuantum kaynağa ihtiyacınız olduğunu söylemiştim. 3 boyutlu bir kaynak kullanarak kuantum etki yaratamazsınız. Sonuç itibarıyla burada özet olarak söylenen şey DNA'nızın

kuantum özellikleri ve dolayısıyla kuantum kaynak olduğu ve bu nedenle sizlerin kuantum etki yaratabilecek durumda olduğunuzdur. Bilinciniz DNA'nın bir parçasıdır. İnsan bilinci gelişmeye başlamıştır ve bu nedenle de sizler bilincinizle diğer insanları şaşkınlıktan şaşkınlığa sokacak şeyler yapabileceksiniz. Bu özelliklerden ilki, kendinizi gençleştirebilmek ve kendi hastalıklarınızı iyileştirebilmektir.

Bilgelikte artış sizinle başlayacak ve daha sonra zaman içinde diğerlerine geçecektir. Size bunun herkes için geçerli olduğunu söylemiştim ama iş sizinle başlayacaktır. En azından ilk zamanlarda olayın nedenleri ve gerekçeleri hiç de aşikâr olmayacaktır ama iş gerçekleştirilecektir. Daha iyi sezgileriniz olmaya ve sezgilerinizi kullanarak günlük bazdaki sorunlara daha iyi çözümler bulmaya başladığınızda, insanlar size gelip bunu başarabilmek için ne yaptığınızı soracaklar ama sizin buna verecek açık bir cevabınız olmayacaktır. Bu yeni sezgidir ve genellikle ilk önce yaşlı ruhlarda ortaya çıkacaktır.

Bu bağlamda mecazi bir anlatımla bir örnek vermek istiyorum. Anılan örnek hepinizin bildiği ve çok sempatik olduğunuz bir memeli hayvan olan balinalarla ilgilidir. Balinalar üreme ve beslenme alanlarına manyetik gücü kullanarak ulaşırlar. Balinalarda manyetik çizgileri kullanan bir sistem vardır. Bu sistemle bilinç, mantık ve beyinle etkileşime girer ve sezgisel yön bulucu işlevi görür. Bu balinaların pusulaya sahip oldukları anlamına gelmektedir ama balinalar pusulaya sahip olduklarının farkında değildirler tabii. Onlar sadece sezgilerini izlemektedir.

Bunu kanıtlamak için sizleri yaklaşık 20 yıl öncesine götürmek istiyorum. O dönemde

pek çok balinanın düzenli bir şekilde kendilerini kumsallarda karaya atmakta olduklarını belki hatırlarsınız. Hattâ bazıları bu sahilde (ABD'nin doğu sahilleri) bile karaya vurmuştu. Pek çok insan bu yüzden endişeye kapılmış ve balinaları kurtarmak için seferber olmuştu ama tuhaf bir şekilde balinalar kurtarılmaya karşı direniyorlardı. İnsanlar karaya vurmuş olan bir balınayı kuyruğundan bağlayarak açık denize çekip serbest bıraktıklarında, olayı izlemek için toplanmış olan herkes kurtarışı sevinç tezahüratı ile karşılıyordu ama hemen ardından balina yeniden kendisini karaya atıyordu. Bunun nedeni ne olabilirdi?

Size orada neler olduğunu söylemiştik. Bu dönemde manyetik ağda değişim gerçekleşiyordu ve "kuzey" bu yüzden hafifçe değişiyordu ama balinalar, ağın yer değiştirdiğini hiç bilmiyorlardı. Onlar tüm zamanlar boyunca üreme ve beslenme alanlarına gitmek için izlemiş oldukları aynı manyetik etki hatlarını izlemeye çalışıyorlardı. Manyetik hatlar yer değiştirdince bazıları eskiden asla olmadığı şekilde karaya denk gelmişti ve bu durumda balinalar eski hatları takip ederek açık denize çıkmak yerine kendilerini karaya atıyorlardı. Bu ayrıca, o zamanlar manyetik hatların güzergâhının ne kadar değiştiğinin de bir göstergesiydi. Balinaların yeni güzergâhları anlayabilmeleri için bir neslin yaşamından daha fazla sürenin geçmesi gerekti. Bugün artık balinaların karaya vurdukları görülmemektedir. Bunu size neden anlattım?

Şimdi balinaların sizin düşündüğünüzden daha fazla entelektüel yeteneğe sahip olduklarını ve dolayısıyla sizin bir balina ile bir söyleşi yapıp ona neler düşündüğünü ve yaptığını sorabileceğinizi varsayalım. Siz bir balınaya, "Bay Balina, sizlerin gezegenin her

tarafında bulunan bu beslenme ve üreme alanlarına hatasız olarak gitmenizi ve bu arada her zaman nereye gittiğinizi bilmenizi sağlayan şey nedir?" diye sorsanız, balinalara size bu konuda hiçbir fikri olmadığını ve balinaların bunu hiç anlamadan rahatça yapabildiklerini söylerdi.

Sevgili varlıklar, eğer biri size Tanrı'nın varlığını nereden bildiğinizi sorarsa, siz de sadece bunu bildiğinizi söyleyin. Bunu doğal olarak ve doğuştan bilirsiniz. Tanrı'nın bir parçasının, yaratıcının bir parçasının sizin içinizde olduğu bilinçte kayıtlıdır. Bunu anlayabilmeniz için benim sizlere içinizde gerçekten de yaratıcının bir parçası olduğunu söylemem gerekir. Bu bir anı veya size bağlantı sağlayan bir gümüş kordon değildir ve içinizde olan yaratıcı enerjinin bir parçasıdır, fizikseldir ve kuantum durumdadır.

Zaten sizler bağlantı gerçekleştiği zaman bu yüzden kendinizi o kadar yuvada hissediyorsunuz. Sizler bağlantının olduğu, üçlünün (kalp, beyin ve epifiz bezi) dengede olduğu ve çalıştığı bir yere geldiğinizde - sizleri buraya davet ediyorum - ve DNA'nızın bu parçasına uyanmaya başladığınızda, her şeyi askıya alırsınız. Bu aşamada artık yaşlanma bile durur. Bağlantının gerçek olduğunu bilirsiniz ve bu noktada her şeyle bağlantı içinde olabildiğiniz için oturup sevinçten ağlamaya başlarsınız. Bu noktadan itibaren yaratılışın bir parçası olduğunuzu bilir ve bunun ayırıcısına varırsınız. Özellikle bu yeni enerji içinde pek çok insan oraya doğru yola çıkıp ulaşacaktır.

Size şunu söylemek istiyorum. Bu bağlantıyı hisseden ve kullanmaya başlayan başkaları da var ama onların Yaratıcı Kaynakla

hiçbir ilişkileri yok. Kafanız karıştı mı? Şimdi size retorik bir soru soracağım ama cevabı yüksek sesle değil, aklınızda verebilirsiniz. Kaşıkları herkesin gözünün önünde zihin gücü ile bükebilen bir insan ruhsal mıdır? Bir an için düşünün. Bu insan kuantum DNA'sının çok boyutlu parçasına ulaşabilmeli ve fiziksel durumda bir değişiklik yaratabilmek için bilincine getirebilmelidir.

Bazı insanlar bunu yapabilmektedir ve bu gerçektir. Kaşığın metal parçasını etkileyebilmek için, bu insanların bilincinin yüksek randımanla çalışıyor olması gerekmektedir. Bu insanlar bunu tekrar tekrar yapabilmektedir ve bazıları da bu insanlarda yukarıdan bahsedilen bir güç olduğunu vehmederek onlara tapınmaya başlamaktadır. Size söylemek istediğim husus bunu rahatça yapabilecek durumda bile olsanız, bunun sizin ruhsal olduğunuzun göstergesi olmasının gerekmediğidir. Bunu yapabilirsiniz ama bağlantınız bile olmayabilir.

Şimdi işi biraz daha kişiselleştirelim. Bir üstat şifacının ortaya çıktığını, bu kişinin birçok şeyi tezahür ettirebildiğini ve pek çok insana şifa verdiğini varsayalım. Bunun bir mecaz olduğunu ve gerçek bir insandan söz etmediğimi akılda tutun. Şimdi bir an durup kendinize bu kişinin bağlantısının olup olmadığını sormanızı istiyorum. Bu kişinin Tanrı vergisi yeteneklere sahip olduğu gözönüne alındığında, bu kişinin mutlaka bağlantısının olması gerektiğini söyleyebilirsiniz. Size bu yeteneklerin gerçekte nereden kaynaklandığını söyleyeceğim. Bu yetenekler daha yüksek randımana sahip olacak şekilde gelişmeye başlamış olan yeni insan bilincinden gelmektedir. Bu sayede insanlar içlerinde bulunan çok boyutlu

parçayı kullanabilmeye başladıkları ve böylece fiziği değiştirip örüntüleri görebildikleri için insanlara yardım edebilmelerine rağmen mutlaka bağlantı olması gerekmez.

Bu şimdiye dek olduğundan çok daha fazla ayırt etmek ile ilgilidir. Şimdi isterseniz yeniden balina öyküsüne geri dönelim. Yukarıdaki mecazı balınaya uyarlayalım ve bir değişimin gerçekleşmesi sayesinde balinanın entelektüel tarafında müthiş bir gelişme gerçekleştiğini varsayalım. Balina şimdi içinde neredeyse pusula gibi çalışmakta olan bir parçanın olduğunu ve bu sayede içgüdüsel olarak beslenme ve üreme alanlarına gitmekten, etrafı gezip görmek için kuzeye, güne, batıya ve doğuya gitmek istediğini ve sahip olduğu o içsel pusulayı kullanarak daha sonra her halükârda beslenme ve üreme alanlarına gidebileceğini söylemektedir. Bu durumda balina teorik olarak sağa veya sola dönüp keşif gezisine başlayabilir. Ama balinalar bunu asla yapmazlar ve güzergâhtan asla sapmazlar çünkü bu durum onlar için yaşamı sürdürmekle ilgilidir. Bu nedenle hep aynı yolu takip ederler ve onları her zaman aynı yerlerde bulabilirsiniz. Balinalarda otomatik olarak çalışan bir pusula vardır ama şimdi balinaların bazılarının kendi başlarına başka bir şey yapmaya karar verdiklerini varsayalım. Balinanın içine onun beslenme ve üreme ihtiyaçlarını karşılayabilmesi için doğuştan yerleştirilmiş olan bir şey sayesinde keşif gezisine çıkabilecek olması, onu gerçekten de farklı kılar ve aydınlanmış olmasını sağlar mı?

Sevgili varlıklar, sizin içinizde çok boyutlu bir DNA parçası vardır ve bu parça üçlüyü kullanarak merkezi kaynağa bağlantıyı sağlamak için vardır. Tam olarak bağlantıyı yapmış olan bir insanda, yukarıda adı geçen her şeyi

yapabilecek durumda ve en önemli yeteneği de sevgi olan varlıkta mantıklı beyin, kalp ve epifiz bezi yani üçlü dengede olacaktır. Bu sevgi ve şefkat, mantıklı beyin, kalp ve epifiz bezi arasında bir olmanın gerçekleşmesi anlamına gelmektedir. Epifiz bezi kuantum DNA'nın yardımıyla Yaratıcı Kaynağa enerji gönderir ve ondan enerji alır. Epifiz bezini kaldırırsanız ve onu hiç kullanmasanız ve ayrıca kalbi de baskı altında tutsanız, sadece beyinsel bir varlık olurdu ama bu durumda bile yine de çok boyutlu DNA'nızı kullanabilirdiniz.

Bu yeni enerjide pek çok insan ortaya çıkıp diğerlerinin yapabildiklerinin çok ötesine geçen şeyleri yapabiliyormuş gibi görünecek ve üstelik bağlantıları olmamasına rağmen bunları ruhsallık maskesi altında yapacaklardır. Bu anlattıklarım yeni enerjiyle birlikte, insanlığın başına musallat olacak yeni sorunların ve çözülmesi gereken yeni bulmacaların bazılarıdır. Bunların kötüye kullanılıyor olması da, belli bir amaca matuf olarak yapılıyor olması da gerekmez. Bu işlerde sadece cehalet söz konusu olabilir. Çünkü bu insanların bağlantıları olmayacak ve cehaletleri nedeniyle bunun farkında olmayacaklardır.

Siz yaşlı ruhlara şimdi bir şey söylemek istiyorum. Odadaki hemen herkesin bir şekilde bağlantısı vardır. Çünkü sizler pek çok yaşam boyunca yaşadıklarınız yüzünden, balinada olduğu gibi pusulaya sahipsiniz ve dolayısıyla istediğiniz yöne gidebilirsiniz. Bağlantınızı kullanmayı öğrendiğinizde bunu yaşamınızı geliştirmek amacıyla devreye sokabilirsiniz. Hücrelerinizle konuşabilir ve farklı gerçekliği tezahür ettirebilirsiniz. Ancak, eğer sevgiye bağlantınız yoksa, sadece kendiniz için daha iyi işler yapabilirsiniz.

Gerçek anlamda bağlantısı olan şifacının kullanabildiği güçte üssel artış olacaktır ve bu sadece daha verimli olmanın ötesine geçecektir. Varolan gücünü sadece oyun amaçlı olarak ve kaşıkları bükmek için kullanan bir kişinin de bağlantısı olabilir. Bunu nasıl bilebilirsiniz? En büyük ruhsal yeteneğin sevgi olduğu dikkate alındığında, bağlantısı olan her kişinin hayırseverliğini, sevincini ve sevgisini yaşamı içinde ister istemez göstereceği kesindir. Bu durumda bunalımlı ve canı sıkkin şifacıdan da, bunalımlı ve öfkeli kaşık bükücüden de sakınmak gerekecektir. Eğer böyle bir kişi öfkeli, canı sıkkin, egoistçe veya dengesiz davranıyorsa, o kişinin bağlantısı yoktur. Bunu fark etmek o kadar da zor değildir ve bunu giderek daha sık olarak görmeye başlayacaksınız.

Medyum olduklarını, kanallık yoluyla bilgi verdiklerini iddia edenlerin dramlar içinde debeleniyor olmaları halinde, gerçekte kanallık yapmadıkları ve sadece kendilerini yansıttıkları söylenebilir. Bu tip insanların bunalımlı ve öfkeli olduklarının seslerinden belli olması durumunda da sadece kendilerini yansıttıkları söylenebilir. Bunu seslerinden veya size söylediklerinden anlayabilirsiniz. Kanallık sırasında bu kişiler talepler öne sürüyorlar mı veya sizi aşağılıyorlar mı? Size yapmak istemediğiniz şeyleri yapmanızı söylüyorlar veya içinize korku salmak için ""korku âletini" kullanıyorlar mı? Bunların varolması durumunda, bu insanların o güzel ve şefkatli Yaratıcı Kaynağa bağlantılarının olmadığını söyleyebilirsiniz.

Kimin dengeli olduğunu, kimin dengeli olmadığını ayırt etmek o kadar da zor değildir ve işin anahtarı da aslında budur. Sizi dinliyorlar mı? Yaşamlarında sevgi açıkça görüyor mu? Ayırt etmek zorunda kalacağınız

insan sayısı giderek artacaktır. O insanlardaki gerçek hayırseverliğe, sahne ışıkları altındaki değil, perde arkasında kalan hayırseverliğe bakın. İnsanları dışa neyi yansıttıklarına göre değil, gerçek kişiliklerine göre değerlendirin. Yaşamlarını sevgi ve kibarlık temelleri üzerine oturtup oturtmadıklarına bakın. Üçlünün ürettiği tam da budur işte.

Şu anda odada bulunan ve daha ileri bir tarihte bu celseyi dinleyenlere hitap ediyorum. Bağlantıyı yapmak için şimdiye dek hiç bu kadar iyi bir zaman olmamıştır. Şu anda korku ve hüsrana ile boğuşan ve gösterenlerin meseleyi kavramış olduklarına dair şüphelerim var. Belki de fazla düşünüyor ve beyne gereğinden büyük bir rol biçiyorsunuz. Daha önce de söylediğimiz gibi, üçlünün içinde beynin yeri mutlaka vardır. Çünkü beyin yaşamı sürdürme için en güvenilir âlettir ve onun için de gereklidir. Ama beynin yanında ve ona eşit olarak kalp ve epifiz bezi de işin içinde olmalıdır. Yaşamı sürdürme Bengal kaplanından kaçmak, korkuya tepki göstermek anlamına gelmektedir. Oysa yaşamı sürdürmenin temelini artık en büyük ruhsal yeteneğin, sevgi olduğunu kavramak oluşturmaktadır ve yaşlı ruhlar üstatlıklarını bu çerçevede göstermek durumundadırlar.

Nereye giderseniz gidin, Gaia sizin bir üstat olduğunuzu bilecek ve bunu herkese gösterecektir. Şimdi üstat filan olmadığımızı söyleyip benim bu fikre nasıl kapıldığımı, bana bunu kimin söylediğini veya benim başka birilerinin borazanlığını yapıp yapmadığımı sorabilirsiniz. Belki de anne ve babanız veya öğretmenleriniz size "bundan daha eksik" olduğunuzu söylemiştir. Tanrı sevgisini içinizde taşıyor olmayı kabul etmenin övünmek veya bencillik olduğunu mu düşünüyorsunuz? Eğer böyle düşünüyorsanız, yanlış

düşünüyorsunuz. Bağlantıda olmakla sadece hakkınız olanı aldığımız düşünerek, başımızı dik tutmanızı istiyorum. Bunları sonuna kadar hak etmiş olduğunuzu, buradan ayrılırken bilincinizin şifa da dahil olmak üzere yaşamınızdaki her şeyi değiştirebileceğini ve kontrolün şimdiye dek hiç olmadığı kadar sizde olduğunu bilmenizi istiyorum.

Durumların sizi tanımlamasına izin vermeyin. Bırakın sizi Tanrı sevgisi tanımlasın. Bırakın çok boyutlu ve üçlüye bağlı olan parça sizi tanımlasın. Sık sık olacağı gibi, eski enerji önünüze çıktığında, onun sizi tanımlamasına izin vermeyin. Eski enerjisi sevgi dolu bir bakış ile paramparça edebilirsiniz. Eski enerji temiz kalbinde hayırseverliği taşıyan kişiden kaçacaktır.

Eski enerji sizin varlığınızdaki rahatsız olduğu için sizden kaçacaktır. Çünkü sizin olduğunuz yerde dramlarla boğuşma olamaz. Siz yakına geldiğinizde dramlarla boğuşmakta olan insanlar ve diğerleri başka tarafa gideceklerdir. Çünkü onlar sizlerin o dramların da, boğuşmanın da parçası olmayacağını bilirler. Eski enerji ile yeni enerji arasında geçmişte hiç görülmemiş olan bir çatışma var ve gezegenin bugün içinde olduğu durumu bu çatışma tanımlamaktadır. Işık açılıp etrafı aydınlatmaya başladığında barbarlık enerjisi orada duramaz. Eski enerjinin başını dertte olduğunu size daha önce söylemiştik. Eski enerji ölmek istemiyor ama ölümü yine de çok yakın çünkü gündönümlerinin devinimi geçilmiş ve yeni takvimlerle kehanetler gerçekleşme yoluna girmiştir.

Bu süreç içinde dürüstlükten payını almamış sistemlerin çoğu tepe üstü düşecek-

lerdir. Her şey yoluna girip, ortalık durulana kadar eski sistemler yüzünden değişimle ilgili sorunlar ortaya çıkacaktır. Yaşlı ruh tüm bunlarla başa çıkmak için hazır olacaktır. Yaşlı ruhlar bu mücadelenin ön saflarında yer almaktadır. Tüm yapmanız gereken hatırlamaktır. Hatırlamanız gereken en önemli şey de sevgidir.

Tanrı sevgisini kabul ettiğinizde bunalma ve can sıkıntısı olmaz. Tanrı sevgisini kabul ettiğinizde fedakârlığa gerek kalmaz. Partnerim bu işe başladığında onu kanallık yolu ile bilgi vermenin gayet uygun olduğuna ikna etmek için 4 yıl uğraştım. Onun itiraz olarak öne sürdüğü her şey, o zaman kadar yaşamış olduğu birkaç yıl boyunca kazanmış olduğu önyargılardan ibaretti. Aslında bunlar da kendisinin ayırt edip öğrendiği değil, başkalarının ona öğretmiş olduğu şeylerdi. Nihayet bu itirazlardan vazgeçip Tanrı'yı içeri almaya karar verdiğinde, her şey değişti. Her şeyin nasıl değiştiğini size anlatacağım.

Bu sesi dinleyen ve okuyan herkesi, her şeyin değişmesine izin vermeye ve önyargıların gerçek yüzünü görmeye davet ediyorum. Başkalarının size söyledikleri gerçek olabilir de, olmayabilir de. Bunlar gerçekten sizin hakikatiniz olacak mı? Birilerinin söylediği şeyleri kesin doğru olarak kabul edip, kapıyı Tanrı'nın yüzüne mi kapatacaksınız? Böyle bir şey mantıklı bile olmaz. Her şey değişiyor. Bunun doğru olup olmadığını isterseniz balinalara sorabilirsiniz (bunun mecazi bir söylem olmadığını da belirtmek isterim). Ve öyledir.

KRYON

“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme Adresi: sevgidunyasiyayinlari@gmail.com
En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

Adı, Soyadı:

Adres:

Posta Kodu:

İlçe:

İl:

Tel:

2016 yılı için tek dergi fiyatı: 8.00 TL

Abone ücreti: Yurt içi 90.00 TL

Yurt dışı 110.00 TL

Posta Çeki No: 10214085 (Sevgi Yayınları)

İş Bankası IBAN: TR77 0006 4000 0011 0180 6837 24

Ayşegül Kayserilioğlu hesabı

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

TANALTAI

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com